

32002R0006

5.1.2002

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 3/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 6/2002
z dnia 12 grudnia 2001 r.
w sprawie wzorów wspólnotowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 308,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ujednolicony system otrzymywania wzoru wspólnotowego, objętego jednolitą ochroną z jednolitym skutkiem w obrębie całego terytorium Wspólnoty realizowałby cele wspólnotowe ustanowione w Traktacie.
- (2) Jedynie kraje Beneluksu wprowadziły jednolite prawo ochrony wzoru. We wszystkich pozostałych Państwach Członkowskich ochrona wzoru jest kwestią stosownego prawa krajowego i ogranicza się do terytorium danego Państwa Członkowskiego. Stąd, identyczne wzory mogą być chronione w różny sposób w różnych Państwach Członkowskich i z korzyścią dla różnych właścicieli. Prowadzi to do nieuchronnych konfliktów handlowych między Państwami Członkowskimi.
- (3) Zasadnicze różnice między prawami Państw Członkowskich dotyczącymi wzorów uniemożliwiają i zniekształcają konkurencję na terenie całej Wspólnoty. W porównaniu z handlem wewnętrznym i konkurencją między produktami zawierającymi wzór, handel i konkurencja we Wspólnocie są uniemożliwiane i zniekształcane znaczną ilością wniosków, urzędów, procedur, praw, wyłącznych praw o zasięgu ograniczonym do danego państwa oraz łącznego kosztu administracyjnego z odpowiednio wysokimi kosztami i opłatami ponoszonymi przez wnioskodawcę. Dyrektywa 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów ⁽⁴⁾ przyczynia się do poprawy niniejszej sytuacji.

(4) Skutek ograniczenia ochrony wzorów do terytorium poszczególnych Państw Członkowskich, bez względu na to, czy ich prawa są zbliżone czy nie, prowadzi do potencjalnego podziału rynku wewnętrznego w odniesieniu do produktów zawierających wzór, będący przedmiotem praw krajowych spoczywających w rękach różnych osób, stanowiąc tym samym przeszkodę dla swobodnego przepływu towarów.

(5) Wynika stąd potrzeba stworzenia wzoru wspólnotowego stosowanego bezpośrednio w każdym Państwie Członkowskim, ponieważ jedynie w ten sposób możliwe stanie się osiągnięcie, poprzez jeden wniosek przedłożony w Urzędzie Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (Znaki Towarowe i Wzór) zgodnie z jednolitą procedurą według jednego prawa, jednego prawa do wzoru w obrębie jednego obszaru obejmującego wszystkie Państwa Członkowskie.

(6) Ponieważ cele proponowanego działania, mianowicie ochrona jednego prawa do wzoru w obrębie jednego obszaru obejmującego wszystkie Państwa Członkowskie, nie mogą być osiągnięte w zadowalającym stopniu przez Państwa Członkowskie ze względu na skalę i skutki stworzenia wzoru wspólnotowego oraz władz wzoru wspólnotowego, dlatego mogą być łatwiejsze do osiągnięcia na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przedsięwziąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości, jak określono w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wychodzi poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tych celów.

(7) Rozszerzona ochrona wzoru przemysłowego nie tylko promuje udział poszczególnych twórców w całokształcie osiągnięć wspólnotowych w tym zakresie, lecz również wspiera innowacje i rozwój nowych produktów i inwestycji w ich produkcji.

(8) W konsekwencji bardziej dostępny system ochrony wzoru przystosowany do potrzeb rynku wewnętrznego jest istotny dla przemysłu wspólnotowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 29 z 31.1.1994, str. 20 oraz Dz.U. C 248 z 29.8.2000, str. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 67 z 1.3.2001, str. 318.

⁽³⁾ Dz.U. C 110 z 2.5.1995 oraz Dz.U. C 75 z 15.3.2000, str. 35.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 289 z 28.10.1998, str. 28.

- (9) Przepisy prawa materialnego niniejszego rozporządzenia w sprawie prawa dotyczącego wzoru powinny być dostosowane do odpowiednich przepisów dyrektywy 98/71/WE.
- (10) Nie należy wstrzymywać innowacji technologicznych poprzez przyznawanie ochrony wzoru cechom wynikającym wyłącznie z ich funkcji technicznej. Rozumie się samo przez się, że powyższe stwierdzenie nie oznacza, iż wzór musi posiadać jakość estetyczną. Podobnie nie należy utrudniać wzajemnej wymienności produktów różnych marek poprzez rozszerzenie ochrony na wzór mechanicznych połączeń. W konsekwencji cechy wzoru wyłączone z ochrony z wymienionych względów nie powinny być uwzględniane do celów stwierdzenia, czy inne cechy wzoru spełniają wymagania dotyczące ochrony.
- (11) Niemniej jednak mechaniczne połączenia produktów modułowych mogą stanowić istotny element innowacyjny cech charakterystycznych produktów modułowych i główną wartość handlową, z tego względu powinny kwalifikować się do ochrony.
- (12) Ochrona nie powinna obejmować części składowych niewidocznych podczas normalnego używania produktu ani elementów części niewidocznych, kiedy dana część jest zamontowana, albo tych, które same w sobie nie spełniają wymogów określających innowację i indywidualny charakter. Dlatego cechy wzoru wyłączone z ochrony z wymienionych względów nie powinny być uwzględniane do celów stwierdzenia, czy inne cechy wzoru spełniają wymagania dotyczące ochrony.
- (13) Niemożliwe okazało się osiągnięcie, w myśl dyrektywy 98/71/WE, całkowitego zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w sprawie wykorzystywania chronionych wzorów do celów udzielania zezwolenia na naprawę produktu złożonego w celu przywrócenia mu pierwotnego wyglądu, w przypadku gdy wzór odnosi się do produktu lub zawiera się w produkcie stanowiącym część składową produktu złożonego, od którego wyglądu uzależniony jest chroniony wzór. W ramach procedury koncyliacji w sprawie wymienionej dyrektywy Komisja podjęła się dokonania przeglądu konsekwencji przepisów tej dyrektywy trzy lata po upływie nieprzekraczalnego terminu transpozycji dyrektywy w szczególności w sektorach przemysłu, których dotyczy to w największym stopniu. W tej sytuacji odpowiednie jest nieprzyznanie ochrony zarezerwowanej dla wzorów wspólnotowych wzorowi odnoszemu się do produktu lub zawierającemu się w produkcie stanowiącym część składową produktu złożonego, od którego wyglądu uzależniony jest wzór i który wykorzystywany jest do celów naprawy produktu złożonego w celu przywrócenia mu pierwotnego wyglądu, do czasu ustalenia przez Radę polityki w sprawie niniejszej kwestii na podstawie wniosku Komisji.
- (14) Określenie, czy wzór ma indywidualny charakter, powinno być uzależnione od faktu, czy ogólne wrażenie wywierane na poinformowanym użytkowniku dokonującym oglądu danego wzoru różni się wyraźnie od wrażenia związanego z istniejącą całością wzoru, przy uwzględnieniu natury produktu, do którego odnosi się wzór lub w którym się zawiera, w szczególności do sektora przemysłu, do którego należy, oraz stopień swobody twórcy podczas tworzenia danego wzoru.
- (15) Wzór wspólnotowy powinien, w miarę możliwości, służyć potrzebom wszystkich sektorów przemysłowych we Wspólnocie.
- (16) Niektóre z tych sektorów tworzą znaczną liczbę wzorów produktów, często o krótkiej żywotności rynkowej, w przypadku których korzystna jest ochrona nieobciążona formalnościami rejestracyjnymi, a okres trwania ochrony ma mniejsze znaczenie. Jednocześnie istnieją sektory przemysłu, które doceniają korzyści płynące z rejestracji dla zwiększenia pewności prawnej, którą zapewnia i która wymaga możliwości dłuższego czasu trwania ochrony, odpowiadającą przewidywanej żywotności rynkowej ich produktów.
- (17) Wynika stąd potrzeba dwóch form ochrony, z których jedna jest krótkoterminowa i odnosi się do niezarejestrowanego wzoru, natomiast druga przeznaczona jest dla wzoru zarejestrowanego na dłuższy okres.
- (18) Zarejestrowany wzór wspólnotowy wymaga utworzenia i utrzymywania rejestru, w którym zarejestrowane zostaną wszystkie wnioski zgodne z warunkami formalnymi i dla których wskazano datę dokonania zgłoszenia. Niniejszy system rejestracji zasadniczo nie powinien opierać się na badaniu merytorycznym, dotyczącym zgodności z wymaganiami dotyczącymi ochrony przed rejestracją, tym samym sprowadzając do minimum rejestrację i inne obciążenia proceduralne spoczywające na wnioskodawcach.
- (19) Nie należy utrzymywać w mocy wzoru wspólnotowego, jeśli wzór ten nie jest nowy i jeśli nie posiada indywidualnego charakteru w porównaniu z innymi wzorami.
- (20) Niezbędne jest również zezwolenie twórcy lub jego następcy prawnemu na przetestowanie produktów zawierających wzór, dostępnych na rynku, przed podjęciem decyzji, czy wymagana jest ochrona wynikająca z rejestracji wzoru wspólnotowego. W tym celu niezbędne jest zapewnienie, że przypadki ujawnienia wzoru przez twórcę lub jego następcę prawnego albo ujawnienia w wyniku nadużycia w okresie 12 miesięcy przed datą dokonania zgłoszenia wzoru wspólnotowego do zarejestrowania nie będą stanowiły przeszkody w ocenie nowości czy indywidualnego charakteru wzoru, o którym mowa.

- (21) Wyłączny charakter prawa nadanego zarejestrowanemu wzorowi wspólnotowemu jest zgodny z jego większą pewnością prawną. Uznaje się za właściwe, że niezarejestrowanemu wzorowi wspólnotowemu powinno się jednakże zapewnić prawo chroniące wyłącznie przed kopiowaniem. Ochrona nie może zatem obejmować produktów stanowiących rezultat wzoru stworzonego niezależnie przez innego twórcę. Niniejsze prawo powinno obejmować również handel produktami zawierającymi naruszające wzory.
- (22) Egzekwowanie niniejszych praw pozostawia się prawu krajowemu. Dlatego niezbędne jest uwzględnienie pewnych podstawowych jednolitych sankcji we wszystkich Państwach Członkowskich. Powinny one umożliwić, niezależnie od jurysdykcji odpowiadającej za egzekwowanie, powstrzymanie czynów naruszenia.
- (23) Każda osoba trzecia będąca w stanie dowieść, że w dobrej wierze rozpoczęła używanie na terenie Wspólnoty, nawet w celach handlowych, wzoru wchodzącego w zakres ochrony zarejestrowanego wzoru wspólnotowego i nieskopiowanego z tego ostatniego lub poczyniła w tym celu poważne i skuteczne przygotowania, może uzyskać prawo do ograniczonego używania tego wzoru.
- (24) Fundamentalny cel niniejszego rozporządzenia stanowi fakt, iż procedura rejestracji wzoru wspólnotowego powinna pociągać za sobą dla wnioskodawców minimalne koszty i trudności, stając się łatwo dostępną zarówno dla małych i średnich przedsiębiorstw, jak i dla twórców indywidualnych.
- (25) Sektory przemysłu wytwarzające znaczną liczbę wzorów o prawdopodobnie krótkiej żywotności, w krótkich okresach czasu, z których tylko niektóre mogą zostać ostatecznie skomercjalizowane, uznają brak rejestracji wzoru wspólnotowego za korzystny. Ponadto istnieje również potrzeba, by sektory te łatwiej mogły skorzystać z rejestracji wzoru wspólnotowego. Dlatego opcja włączenia pewnej liczby wzorów w jeden zbiorowy wniosek zaspokoiłaby tę potrzebę. Jednakże wzory zawarte we wniosku zbiorowym mogą być rozpatrywane niezależnie od siebie do celów egzekwowania praw, udzielania zezwoleń, praw publicznych, kosztów realizacji, procedury upadłościowej, zrzeczenia się, prolongaty, przydzielenia, odroczenia publikacji lub stwierdzenia nieważności.
- (26) Zwykła publikacja w następstwie rejestracji wzoru wspólnotowego może w niektórych przypadkach unieвозмоwić lub zagrozić powodzeniu operacji handlowej obejmującej wzór. Możliwość odroczenia publikacji na odpowiedni okres stanowi w takich przypadkach rozwiązanie.
- (27) Procedura rozpatrywania czynności dotyczących ważności zarejestrowanego wzoru wspólnotowego w jednym miejscu przyniosłaby oszczędności w kwestii kosztów i czasu w porównaniu z procedurami obejmującymi różne sądy krajowe.
- (28) Dlatego niezbędne jest zapewnienie klauzul ochronnych obejmujących prawo do odwołania się do Izby Odwoławczej, a w ostateczności do Trybunału Sprawiedliwości. Procedura tego rodzaju wspomogłaby rozwój jednolitej wykładni wymogów regulujących kwestie ważności wzorów wspólnotowych.
- (29) Jest niezmiernie istotne, aby prawa nadane wzorowi wspólnotowemu mogły być skutecznie egzekwowane na całym terytorium Wspólnoty.
- (30) System rozstrzygania sporów powinien unikać w miarę możliwości „forum shopping”. Dlatego istotne jest ustanowienie wyraźnych zasad jurysdykcji międzynarodowej.
- (31) Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza stosowania do wzorów chronionych jako wzory wspólnotowe ustawodawstw o własności przemysłowej lub innych stosownych ustawodawstw Państw Członkowskich, takich jak odnoszące się do ochrony wzorów nabytej wraz z rejestracją lub odnoszące się do niezarejestrowanych wzorów, znaków towarowych, patentów oraz wzorów użytkowych, nieuczciwej konkurencji lub odpowiedzialności cywilnej.
- (32) Wobec braku całkowitej harmonizacji prawa autorskiego istotne jest, aby uchwalić zasadę łączenia ochrony wynikającej ze wzoru wspólnotowego oraz prawa autorskiego, jednocześnie pozostawiając w gestii Państw Członkowskich ustanowienie zakresu ochrony praw autorskich oraz warunków, według których ta ochrona jest nadawana.
- (33) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny być przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Wzór wspólnotowy

1. Wzór zgodny z warunkami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu jest zwany dalej „wzorem wspólnotowym”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

2. Wzór jest chroniony:

- a) jako „niezarejestrowany wzór wspólnotowy”, jeżeli jest udostępniany publicznie w sposób przewidziany w niniejszym rozporządzeniu;
- b) jako „zarejestrowany wzór wspólnotowy”, jeżeli został zarejestrowany w sposób przewidziany w niniejszym rozporządzeniu.

3. Wzór wspólnotowy ma jednolity charakter. Jego skutek jest jednakowy w całej Wspólnocie. Nie może być zarejestrowany, przeniesiony ani nie może stanowić przedmiotu zrzeczenia się, ani przedmiotu decyzji stwierdzającej jego nieważność, a korzystanie z niego nie może być zakazane inaczej niż tylko na całym obszarze Wspólnoty. Niniejszą zasadę stosuje się, o ile nie przewidziano inaczej w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 2

Urząd

Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (Znaki Towarowe i Wzory), zwany dalej „Urzędem”, ustanowiony rozporządzeniem Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽¹⁾, zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie wspólnotowego znaku towarowego”, wypełnia zadania powierzone mu niniejszym rozporządzeniem.

TYTUŁ II

PRAWO ODNOSZĄCE SIĘ DO WZORÓW

Sekcja 1

Wymagania dotyczące ochrony

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „wzór” oznacza postać całego lub części produktu, wynikającą w szczególności z cech linii, konturów, kolorystyki, kształtu, tekstury i/lub materiałów samego produktu i/lub jego ornamentacji;
- b) „produkt” oznacza każdy przedmiot przemysłowy lub rękodzielniczy, włączając w to między innymi części przeznaczone do stworzenia produktu złożonego, opakowanie, wygląd zewnętrzny, symbole graficzne oraz kroje pisma typograficznego, jednakże z wyłączeniem programów komputerowych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 14.1.1994, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3288/94 (Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 83).

- c) „produkt złożony” oznacza produkt, który składa się z wielu części, które mogą być zastępowane, umożliwiając rozłożenie i ponowne złożenie tego produktu.

Artykuł 4

Warunki ochrony

1. Wzór jest chroniony jako wzór wspólnotowy w zakresie, w jakim ten wzór jest nowy i posiada indywidualny charakter.
2. Wzór stosowany lub zawarty w produkcie, który stanowi część składową produktu złożonego, jest uważany za nowy i posiada indywidualny charakter jedynie:
 - a) jeżeli część składowa włączona do produktu złożonego pozostaje widoczna podczas zwykłego używania tego produktu; i
 - b) w stopniu, w jakim te widoczne cechy części składowej spełniają swoje wymogi co do nowości i indywidualnego charakteru.
3. „Zwykłe używanie” w rozumieniu ust. 2 lit. a) oznacza używanie przez użytkownika końcowego, wyłączając konserwację, obsługę i naprawę.

Artykuł 5

Nowość

1. Wzór uważa się za nowy, jeśli identyczny wzór nie został udostępniony publicznie:
 - a) w przypadku niezarejestrowanego wzoru wspólnotowego, przed datą pierwszego publicznego udostępnienia wzoru, o którego ochronę się wnosi;
 - b) w przypadku zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, przed datą złożenia wniosku o rejestrację wzoru, o którego ochronę się wnosi lub, jeśli wystąpiono o pierwszeństwo, przed datą pierwszeństwa.
2. Wzory uważa się za identyczne, jeżeli ich cechy różnią się jedynie nieistotnymi szczegółami.

Artykuł 6

Indywidualny charakter

1. Wzór jest uznany za posiadający indywidualny charakter, jeśli całościowe wrażenie, jakie wywołuje na poinformowanym użytkowniku, różni się od wrażenia, jakie wywiera na tym użytkowniku wzór, który został udostępniony publicznie:
 - a) w przypadku niezarejestrowanego wzoru wspólnotowego, przed datą pierwszego publicznego udostępnienia wzoru, o którego ochronę się wnosi;
 - b) w przypadku zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, przed datą dokonania zgłoszenia wzoru do rejestracji, od której wzór ma być chroniony lub, jeśli zastrzeżono pierwszeństwo, przed datą pierwszeństwa.
2. Przy ocenie indywidualnego charakteru bierze się pod uwagę stopień swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru.

Artykuł 7

Ujawnienie

1. Do celów stosowania art. 5 i 6 uważa się, że wzór został udostępniony publicznie, jeżeli został opublikowany po zarejestrowaniu lub w inny sposób, lub wystawiony, wykorzystany w handlu, lub w inny sposób ujawniony, przed datą określoną w art. 5 ust. 1 lit. a) i art. 6 ust. 1 lit. a) lub w art. 5 ust. 1 lit. b) i art. 6 ust. 1 lit. b), z wyjątkiem przypadków, gdy wydarzenia te nie mogły stać się dostatecznie znane podczas zwykłego toku prowadzenia spraw środowiskom wyspecjalizowanym w danej branży, działającym we Wspólnocie. Wzoru nie uważa się za udostępniony publicznie, jeżeli został on ujawniony jedynie osobie trzeciej pod wyraźnym lub dorozumianym warunkiem zachowania poufności.

2. Ujawnienie nie jest brane pod uwagę do celów stosowania art. 5 i 6 oraz jeżeli wzór, dla którego wystąpiono o ochronę na zasadach zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, został udostępniony publicznie:

- a) przez twórcę, jego następcę prawnego lub osobę trzecią w wyniku dostarczonej informacji lub działania podjętego przez twórcę lub jego następcę prawnego; i
- b) w okresie 12 miesięcy, poprzedzającym datę dokonania zgłoszenia lub jeśli wystąpiono o zastrzeżenie pierwszeństwa przed datą pierwszeństwa.

3. Ustęp 2 stosuje się również, jeżeli wzór został udostępniony publicznie w wyniku nadużycia popełnionego wobec twórcy lub jego następcy prawnego.

Artykuł 8

Wzory wynikające z ich funkcji technicznej i wzory wzajemnych połączeń

1. Wzór wspólnotowy nie obejmuje cech postaci produktu wynikających wyłącznie z jego funkcji technicznej.

2. Wzór wspólnotowy nie obejmuje cech postaci produktu, które muszą być konieczne odtworzone w dokładnej formie i wymiarach, aby umożliwić produktowi, w który włączono wzór lub w którym jest on zastosowany, aby mógł zostać mechanicznie złożony lub połączony z innym produktem lub mógł zostać umieszczony w nim, na nim lub dookoła niego, tak aby oba produkty mogły spełniać swoje funkcje.

3. Bez względu na przepis ust. 2 wzór wspólnotowy, zgodnie z warunkami określonymi w art. 5 i 6, obejmuje wzór służący zapewnieniu wielokrotnego składania lub łączenia wzajemnie wymieniających produktów w ramach systemu modułowego.

Artykuł 9

Wzory sprzeczne z porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami

Wzór wspólnotowy nie obejmuje wzoru sprzecznego z porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami.

Sekcja 2

Zakres i czas trwania ochrony

Artykuł 10

Zakres ochrony

1. Zakres ochrony przyznany na zasadach wzoru wspólnotowego obejmuje każdy wzór, który nie wywołuje u poinformowanego użytkownika innego ogólnego wrażenia.
2. Dla określenia zakresu ochrony należy wziąć pod uwagę stopień swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru.

Artykuł 11

Czas trwania ochrony niezarejestrowanego wzoru wspólnotowego

1. Wzór spełniający wymagania sekcji 1 jest chroniony jako niezarejestrowany wzór wspólnotowy przez okres trzech lat, rozpoczynający się od dnia, w którym został po raz pierwszy udostępniony publicznie

2. Do celów ust. 1 uważa się, że wzór został publicznie udostępniony we Wspólnocie, jeżeli został w taki sposób opublikowany, wystawiony, wykorzystany w handlu lub w inny sposób ujawniony, że wydarzenia te nie mogły stać się dostatecznie znane podczas zwykłego toku prowadzenia spraw środowiskom wyspecjalizowanym w danej branży, działającym we Wspólnocie. Wzoru nie uważa się za udostępniony publicznie, jeśli został on ujawniony jedynie osobie trzeciej pod wyraźnym lub dorozumianym warunkiem zachowania poufności.

Artykuł 12

Czas trwania ochrony zarejestrowanego wzoru wspólnotowego

Od momentu rejestracji przez Urząd wzór, który spełnia wymagania zawarte w sekcji 1, jest chroniony jako zarejestrowany wzór wspólnotowy przez okres pięciu lat, począwszy od daty dokonania zgłoszenia wzoru. Właściciel tego prawa może przedłużyć okres ochrony na jeden lub więcej okresów pięcioletnich, łącznie do 25 lat od daty dokonania zgłoszenia.

Artykuł 13

Odnowienie

1. Rejestrację zarejestrowanego wzoru wspólnotowego odnawia się na wniosek właściciela prawa lub innej osoby wyraźnie przez niego upoważnionej, pod warunkiem uiszczenia opłaty za odnowienie.
2. Urząd wcześniej powiadamia właściciela prawa do zarejestrowanego wzoru wspólnotowego i każdą osobę posiadającą prawo do wpisania do rejestru wzorów wspólnotowych, wymienionego w art. 72, zwanego dalej „rejestrem” w odniesieniu do zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, o upływie okresu ochrony. Urząd nie ponosi odpowiedzialności za nieudzielenie takiego powiadomienia.
3. Wniosek o odnowienie wnosi się i uiszcza się opłatę za odnowienie w okresie sześciu miesięcy, upływającym ostatniego dnia miesiąca, w którym kończy się ochrona. Jeżeli powyższy termin nie zostanie dochowany, wniosek może zostać złożony a opłata uiszczona w terminie sześciu miesięcy, następujących po dniu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, pod warunkiem uiszczenia dodatkowej opłaty.
4. Odnowienie staje się skuteczne od następnego dnia od daty wygaśnięcia istniejącej rejestracji. Odnowienie wpisuje się do rejestru.

Sekcja 3

Prawo do wzoru wspólnotowego

Artykuł 14

Prawo do wzoru wspólnotowego

1. Prawo do wzoru wspólnotowego przysługuje twórcy lub jego następcy prawnemu.
2. Jeżeli dwie lub więcej osób wspólnie opracowało wzór, prawo do wzoru wspólnotowego przysługuje im wspólnie.
3. Jednakże w przypadku gdy wzór opracowany jest przez pracownika w wyniku wykonywania jego obowiązków lub wykonywania instrukcji udzielonych przez pracodawcę, prawo do wzoru wspólnotowego przysługuje pracodawcy, o ile inaczej nie uzgodniono lub nie określono na mocy prawa krajowego. W razie dokonania wzoru przez pracownika w wyniku wykonywania swoich obowiązków lub w wyniku wykonywania instrukcji udzielonych przez pracodawcę prawo do wzoru wspólnotowego przysługuje pracodawcy, o ile w umowie nie ustalono inaczej lub przepisy krajowe nie przewidują inaczej.

Artykuł 15

Roszczenia odnoszące się do prawa do wzoru wspólnotowego

1. Jeżeli niezarejestrowany wzór wspólnotowy zostaje ujawniony lub stanowi przedmiot roszczenia, lub złożono wniosek o rejestrację wniosku wspólnotowego, lub został zarejestrowany na

nazwisko osoby nieuprawnionej do tego w świetle art. 14, uprawniony, o którym mowa w tym przepisie, może żądać, bez uszczerbku dla innych praw i roszczeń, uznania go za prawnego właściciela wzoru wspólnotowego.

2. W przypadku gdy osoba jest wspólnie uprawniona do wzoru wspólnotowego, osoba ta może, zgodnie z ust. 1, wystąpić z roszczeniem w sprawie uznania jej za współwłaściciela.
3. Roszczenia, o których mowa w ust.1 i 2, przedawniają się w terminie trzech lat od daty publikacji rejestracji wzoru wspólnotowego lub daty ujawnienia niezarejestrowanego wzoru wspólnotowego. Niniejszy przepis nie ma zastosowania, jeżeli osoba nieuprawniona do wzoru wspólnotowego działała w złej wierze w czasie, kiedy wzór został zgłoszony, ujawniony lub przeniesiony na jej rzecz.
4. W przypadku zarejestrowanego wzoru wspólnotowego w rejestrze ujmuje się, co następuje:
 - a) wzmiankę o wszczęciu postępowania sądowego zgodnie z ust. 1;
 - b) decyzję ostateczną lub inne orzeczenia kończące postępowanie;
 - c) wszelkie zmiany dotyczące własności zarejestrowanego wzoru wspólnotowego wynikające z decyzji ostatecznej.

Artykuł 16

Skutki orzeczenia sądowego w sprawie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego

1. W przypadku gdy zachodzi całkowita zmiana własności zarejestrowanego wzoru wspólnotowego w rezultacie postępowania sądowego na mocy art. 15 ust. 1, licencje i inne prawa wygasają wraz z wpisem do rejestru osoby uprawnionej.
2. Jeżeli przed rejestracją wszczęcia postępowania sądowego na podstawie art. 15 ust. 1 właściciel zarejestrowanego wzoru wspólnotowego lub licencjodawca wykorzystywał wzór we Wspólnocie lub poczynił w tym celu poważne i skuteczne przygotowania, może on kontynuować to korzystanie, pod warunkiem że w okresie wyznaczonym przez rozporządzenie wykonawcze wystąpi o licencję zwykłą do nowego właściciela, wpisanego do rejestru. Licencja przyznawana jest na stosowny czas na odpowiednich warunkach.
3. Ustęp 2 nie ma zastosowania, jeżeli właściciel zarejestrowanego wzoru wspólnotowego lub licencjodawca działał w złej wierze, w czasie kiedy rozpoczął używanie wzoru lub czynił przygotowania w tym celu.

Artykuł 17

Domniemanie na korzyść właściciela zarejestrowanego wzoru

Osobę, na rzecz której udzielono rejestracji na zarejestrowany wzór wspólnotowy, lub, przed uzyskaniem rejestracji, osobę, w imieniu której dokonano zgłoszenia wzoru do rejestracji, uważa się za osobę uprawnioną w każdym postępowaniu przed Urzędem, jak również w każdym innym postępowaniu.

Artykuł 18

Prawo twórcy do wymieniaania go

Twórcy, tak jak zgłaszającemu lub właścicielowi zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, przysługuje prawo do wymieniaania go jako twórcy przed Urzędem i w rejestrze. Jeżeli wzór wspólnotowy jest wynikiem wspólnej pracy, można wymienić zespół zamiast wymienienia indywidualnie twórców.

Sekcja 4

Skutki wzoru wspólnotowego

Artykuł 19

Prawa ze wzoru wspólnotowego

1. Zarejestrowany wzór wspólnotowy przyznaje jego właścicielowi wyłączne prawo do jego używania i zakazywania osobom trzecim jego używania, które nie mają jego zgody. Wyżej wymienione używanie obejmuje, w szczególności, wytwarzanie, oferowanie, wprowadzanie do obrotu, import, eksport lub używanie produktu, w którym wzór jest zawarty bądź zastosowany lub składowanie takiego produktu w tych celach.

2. Jednakże właściciel niezarejestrowanego wzoru wspólnotowego nabywa prawo zakazu działań wymienionych w ust. 1 wyłącznie w przypadku, jeżeli sporne używanie wynika z naśladowania chronionego wzoru.

Sporne używanie nie uważa się za wynikające ze skopiowania chronionego wzoru, jeżeli naśladowanie jest wynikiem pracy twórcy, który można uznać, że nie znał wzoru ujawnionego przez właściciela.

3. Ustęp 2 stosuje się również do zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, którego publikację odroczone, o ile odpowiednie wpisy w rejestrze i aktach nie zostaną publicznie udostępnione zgodnie z art. 50 ust. 4.

Artykuł 20

Ograniczenie praw ze wzoru wspólnotowego

1. Prawa wynikające ze wzoru wspólnotowego nie są wykonywane w odniesieniu do:

- a) działań podejmowanych w celach prywatnych i niehandlowych;
- b) działań podejmowanych w celach doświadczalnych;
- c) działań odtwarzania w celach cytowania lub nauczania, pod warunkiem że działania te są zgodne z praktyką uczciwego handlu i nadmiernie nie utrudniają zwykłego używania wzoru i że jest wskazane źródło.

2. Ponadto prawa ze wzoru wspólnotowego nie są stosowane do:

- a) sprzętu w środkach komunikacji morskiej i powietrznej zarejestrowanych w państwie trzecim, kiedy czasowo znajdują się one na terytorium Wspólnoty;
- b) importu do Wspólnoty części zamiennych i wyposażenia akcesoriów w celu napraw takich środków komunikacji;
- c) wykonania napraw w takich środkach komunikacji.

Artykuł 21

Wyczerpanie praw

Prawa ze wzoru wspólnotowego nie rozciągają się na działania dotyczące produktu, w którym zastosowano lub zawarto wzór podlegający ochronie wzoru wspólnotowego, jeśli produkt został wprowadzony do obrotu we Wspólnocie przez właściciela wzoru wspólnotowego lub za jego zgodą.

Artykuł 22

Prawo uprzedniego używania zarejestrowanego wzoru wspólnotowego

1. Osoba trzecia, która może udowodnić, że przed datą dokonania zgłoszenia lub, jeśli zastrzeżono pierwszeństwo, przed datą pierwszeństwa na obszarze Wspólnoty używała w dobrej wierze lub uczyniła poważne i skuteczne przygotowania do używania wzoru obejmującego zakres ochrony zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, który nie stanowi jego naśladownictwa, ma prawo uprzedniego używania.

2. Prawo uprzedniego używania uprawnia osobę trzecią do wykorzystania wzoru w celach, dla których z niego korzystano lub dla których poczyniono poważne i skuteczne przygotowania, przed datą dokonania zgłoszenia lub przed datą pierwszeństwa zarejestrowanego wzoru wspólnotowego.

3. Prawo wcześniejszego używania nie rozciąga się na prawo udzielania licencji innym osobom na korzystanie ze wzoru.

4. Prawo wcześniejszego używania nie może zostać przeniesione, chyba że osoba trzecia jest przedsiębiorstwem, a przeniesienie następuje wraz z częścią przedsiębiorstwa, w ramach którego korzystano lub poczyniono poważne i skuteczne przygotowania.

Artykuł 23

Używanie przez rząd

Przepisy prawa Państwa Członkowskiego pozwalające na używanie wzorów krajowych przez rząd lub dla rządu mogą także być zastosowane do wzorów wspólnotowych, lecz jedynie w stopniu, w którym ich używanie jest niezbędne dla zasadniczych potrzeb obronności lub bezpieczeństwa.

Sekcja 5

Unieważnianie

Artykuł 24

Stwierdzenie nieważności

1. Wzór wspólnotowy uważa się za nieważny na wniosek złożony w Urzędzie, zgodnie z postępowaniem według tytułów VI i VII lub z powództwa wzajemnego przez sąd do spraw wzorów wspólnotowych w postępowaniu o naruszenie.
2. Wzór wspólnotowy może być unieważniony nawet po dacie wygaśnięcia lub zrzeczenia się wzoru wspólnotowego.
3. Sąd do spraw wzorów wspólnotowych rozpatruje wnioski o unieważnienie niezarejestrowanego wzoru wspólnotowego lub z powództwa wzajemnego w postępowaniach o naruszenie.

Artykuł 25

Podstawy unieważnienia

1. Wzór wspólnotowy może zostać uznany za nieważny, tylko wtedy gdy:
 - a) wzór nie jest wzorem w rozumieniu definicji zawartej w art. 3 lit. a);
 - b) nie spełnia wymogów art. 4–9;
 - c) na mocy decyzji sądu właścicielowi prawa nie przysługuje prawo do wzoru wspólnotowego na podstawie art. 14;
 - d) wzór wspólnotowy koliduje z wcześniejszym wzorem, który został publicznie udostępniony po dacie dokonania zgłoszenia lub, jeżeli zastrzeżono pierwszeństwo, po dacie pierwszeństwa wzoru wspólnotowego i który chroniony jest od daty wcześniejszej niż wyżej wymieniona data poprzez zarejestrowany wzór wspólnotowy lub poprzez dokonanie zgłoszenia na taki wzór, lub poprzez prawo z zarejestrowanego wzoru w Państwie Członkowskim, lub prawo z dokonania zgłoszenia takiego wzoru;
 - e) oznaczenie posiadające zdolność odróżniającą zostało użyte w późniejszym wzorze, a prawo wspólnotowe lub prawo Państwa Członkowskiego, któremu podlega to oznaczenie, upoważnia właściciela prawa do tego znaku do zakazywania takiego używania;
 - f) wzór stanowi niedozwolone używanie dzieła chronionego przez prawo autorskie Państwa Członkowskiego;
 - g) wzór stanowi niewłaściwe używanie jednego z przedmiotów wymienionych w art. 6 bis „Konwencji paryskiej” o ochronie własności przemysłowej, zwanej dalej „Konwencją paryską”, oraz odznak, godeł i herbów innych niż wymienione w art. 6 bis i które są przedmiotem szczególnego interesu publicznego Państwa Członkowskiego.
2. Na podstawie przewidzianą w ust. 1 lit. c) może powoływać się wyłącznie osoba uprawniona do wzoru wspólnotowego na podstawie art. 14.
3. Na podstawie przewidzianą w ust. 1 lit. d), e) i f) może powoływać się wyłącznie zgłaszający lub właściciel wcześniejszego prawa.

4. Na podstawie przewidzianą w ust. 1) lit. g) może powoływać się wyłącznie osoba lub przedsiębiorstwo, którego dotyczy używanie.

5. Ustępy 3 i 4 pozostają bez uszczerbku dla swobody Państw Członkowskich w zapewnianiu, że podstawy przewidziane w ust. 1 lit. d) i g) mogą być powołane z urzędu przez właściwe organy Państwa Członkowskiego z ich inicjatywy.

6. Zarejestrowany wzór wspólnotowy, który został unieważniony na podstawie ust. 1 lit. b), e), f) lub g) może zostać zachowany w zmienionej formie, jeżeli w tej formie spełnia wymagania ochrony i zachowana jest tożsamość wzoru. „Zachowanie” w zmienionej formie może obejmować rejestrację, której towarzyszy częściowe zrzeczenie się zarejestrowanego wzoru wspólnotowego przez właściciela zarejestrowanego wzoru wspólnotowego lub wpis do rejestru orzeczenia sądowego lub decyzji Urzędu, o częściowym unieważnieniu zarejestrowanego wzoru wspólnotowego.

Artykuł 26

Skutki unieważnienia

1. Uważa się, że wzór wspólnotowy od początku nie rodził skutków określonych w niniejszym rozporządzeniu, w zakresie w jakim został uznany za nieważny.
2. Z zastrzeżeniem przepisów krajowych odnoszących się do roszczeń o odszkodowanie za szkody spowodowane przez zaniebdanie lub umyślne działanie właściciela wzoru wspólnotowego oraz odnoszących się do bezpodstawnego wzbogacenia, wsteczny skutek unieważnienia wzoru wspólnotowego nie ma wpływu na:
 - a) wszelkie decyzje w sprawie o naruszenia, które stały się prawomocnymi decyzjami ostatecznymi i weszły w życie przed decyzją o unieważnieniu;
 - b) wszelkie umowy zawarte przed podjęciem decyzji o unieważnieniu, jeżeli umowa ta została wykonana przed tą decyzją; jednakże zwrot kwot zapłaconych na podstawie stosownej umowy może być, w zakresie uzasadnionym okolicznościami, przedmiotem roszczeń na podstawie zasad słuszności.

TYTUŁ III

WZORY WSPÓLNOTOWE JAKO PRZEDMIOTY WŁASNOŚCI

Artykuł 27

Traktowanie wzorów wspólnotowych jako wzorów krajowych

1. Jeżeli art. 28, 29, 30, 31 i 32 nie stanowią inaczej, wzór wspólnotowy jako przedmiot własności traktowany jest w całości i na całym obszarze Wspólnoty tak jak krajowe prawo z wzoru Państwa Członkowskiego, w którym:
 - a) właściciel ma swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania w dacie dokonywania oceny; lub
 - b) gdy lit. a) nie stosuje się, właściciel posiada przedsiębiorstwo w dacie dokonania oceny.

2. W przypadku zarejestrowanego wzoru wspólnotowego ust. 1 stosuje się zgodnie z wpisami w rejestrze.
3. W przypadku współwłaścicieli, jeżeli dwóch lub więcej z nich spełnia wymagania wymienione ust. 1, Państwo Członkowskie określone w tym ustępie ustala się:
 - a) w przypadku niezarejestrowanego wzoru wspólnotowego poprzez odwołanie się do tego ze współwłaścicieli, który został zgodnie przez nich wyznaczony;
 - b) w przypadku zarejestrowanego wzoru wspólnotowego poprzez odwołanie się do pierwszego ze współwłaścicieli w kolejności, w której są oni wymienieni w rejestrze.
4. W przypadkach gdy ust. 1, 2 i 3 nie mają zastosowania, Państwo Członkowskie określone w ust. 1 jest tym Państwem Członkowskim, w którym Urząd ma swoją siedzibę.

Artykuł 28

Przeniesienie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego

Przeniesienie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego podlega następującym przepisom:

- a) przeniesienie jest wpisywane do rejestru i publikowane na wniosek jednej ze stron;
- b) do czasu dokonania wpisu przeniesienia do rejestru następcą prawny nie może powoływać się na prawa wynikające z rejestracji wzoru wspólnotowego;
- c) w przypadku konieczności przestrzegania terminów w postępowaniu z Urzędem, następcą prawny może przedstawić w Urzędzie odpowiednie oświadczenia, po otrzymaniu przez Urząd wniosku o zarejestrowanie przeniesienia;
- d) wszelkie dokumenty, które na podstawie art. 66 wymagają pisemnego powiadomienia właściciela zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, są kierowane przez Urząd do osoby zarejestrowanej jako właściciel lub jego przedstawiciela, o ile taki został wyznaczony.

Artykuł 29

Prawa rzeczowe z zarejestrowanego wzoru wspólnotowego

1. Zarejestrowany wzór wspólnotowy może zostać zastawiony i może stanowić przedmiot praw rzeczowych.
2. Na wniosek jednej ze stron prawa wymienione w ust. 1 są wpisywane do rejestru i publikowane.

Artykuł 30

Postępowanie egzekucyjne

1. Zarejestrowany wzór wspólnotowy może być przedmiotem egzekucji.

2. W zakresie procedury wszczęcia egzekucji w odniesieniu do zarejestrowanego wzoru wspólnotowego wyłączna właściwość należy do sądów i władz Państwa Członkowskiego ustalonych zgodnie z art. 27.
3. Na wniosek jednej ze stron wszczęcie egzekucji jest wpisywane do rejestru i publikowane.

Artykuł 31

Postępowanie upadłościowe

1. Wzór wspólnotowy może być objęty postępowaniem upadłościowym tylko wtedy, jeśli zostało ono wszczęte w Państwie Członkowskim, na którego terytorium znajduje się centrum interesów dłużnika.
2. W przypadku współwłasności wzoru wspólnotowego ust. 1 stosuje się odpowiednio do współwłaściciela.
3. W przypadku gdy wzór wspólnotowy objęty jest postępowaniem upadłościowym, na wniosek właściwych władz krajowych dokonuje się wpisu do rejestru i publikuje w Biuletynie Wzorów Wspólnotowych, wymienionym w art. 73 ust. 1.

Artykuł 32

Udzielanie licencji

1. Wzór wspólnotowy może być przedmiotem licencji na terenie całej Wspólnoty lub jej części. Licencja może być wyłączna lub niewyłączna.
2. Bez uszczerbku dla ewentualnych roszczeń wynikających z umowy właściciel może powoływać się na prawa uzyskane ze wzoru wspólnotowego przeciwko licencjobiorcy, który narusza jakiegokolwiek postanowienie umowy licencyjnej w odniesieniu do czasu jej obowiązywania, formy, w jakiej wzór może być używany, asortymentu produktów, na które licencja została udzielona, i jakości produktów produkowanych przez licencjobiorcę.
3. Bez uszczerbku dla postanowień umowy licencyjnej licencjobiorca może wystąpić z powództwem o naruszenia wzoru wspólnotowego wyłącznie za zgodą właściciela prawa. Jednakże właściciel licencji wyłącznej może wszcząć takie postępowanie, jeżeli właściciel prawa ze wzoru wspólnotowego po otrzymaniu wezwania sam nie wytoczy we właściwym terminie powództwa w sprawie naruszenia.
4. Licencjobiorca, w celu uzyskania odszkodowania za poniesione szkody, może przystąpić do powództwa o naruszenie wniesione przez właściciela prawa z wzoru wspólnotowego.
5. W przypadku zarejestrowanego wzoru wspólnotowego udzielenie lub przeniesienie licencji dotyczącej takiego prawa, na wniosek jednej ze stron, wpisyje się do rejestru i publikuje.

Artykuł 33

Skutki wobec osób trzecich

1. Czynności prawne określone w art. 28, 29, 30 i 32 wywołują skutki prawne względem osób trzecich oceniane w świetle prawa Państwa Członkowskiego zgodnie z art. 27.

2. Jednakże w przypadku zarejestrowanych wzorów wspólnotowych czynności prawne określone w art. 28, 29 i 32 wywołują skutki prawne wobec osób trzecich we wszystkich Państwach Członkowskich dopiero po wpisaniu ich do rejestru. Jednakże przed dokonaniem wpisu czynność taka wywołuje skutek prawny wobec osób trzecich, które nabyły prawa do zarejestrowanego wzoru wspólnotowego po dacie tej czynności, ale które wiedziały o tej czynności w momencie nabycia prawa.

3. Ustęp 2 nie ma zastosowania do osoby, która nabywa zarejestrowany wzór wspólnotowy lub prawa do zarejestrowanego wzoru wspólnotowego w wyniku przeniesienia całości przedsiębiorstwa lub w ramach innej sukcesji pod tytułem ogólnym.

4. Do czasu wejścia w życie wspólnych dla Państw Członkowskich przepisów dotyczących postępowania upadłościowego skutki prawne względem osób trzecich dotyczące postępowania upadłościowego są regulowane przez prawo Państwa Członkowskiego, w którym jako pierwsze takie postępowanie zostało wszczęte zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi.

Artykuł 34

Zgłoszenie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego jako przedmiotu własności

1. Zgłoszenie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego jako przedmiotu własności traktowane jest, zgodnie z art. 27 w całości i na całym obszarze Wspólnoty, tak jak krajowe prawo do wzoru Państwa Członkowskiego.

2. Artykuły 28, 29, 30, 31, 32 i 33 stosuje się *mutatis mutandis* do zgłoszeń o dokonanie rejestracji zarejestrowanych wzorów wspólnotowych. W przypadku gdy skutek jednego z niniejszych przepisów jest uzależniony od wpisu do rejestru, formalność ta jest spełniona poprzez rejestrację powstałego zarejestrowanego wzoru wspólnotowego.

TYTUŁ IV

ZGŁOSZENIE ZAREJESTROWANEGO WZORU WSPÓLNOTOWEGO

Sekcja 1

Dokonywanie zgłoszeń i wymogi dotyczące zgłoszenia

Artykuł 35

Dokonywanie i przekazywanie zgłoszeń

1. Zgłoszenie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego jest dokonywane według wyboru zgłaszającego:

- w Urzędzie; lub
- w centralnym organie zajmującym się ochroną własności przemysłowej w Państwie Członkowskim; lub
- w krajach Beneluksu, w Urzędzie Wzorów Beneluksu.

2. Jeżeli zgłoszenie jest dokonywane w centralnym organie zajmującym się ochroną własności przemysłowej w Państwie Członkowskim lub w Urzędzie Wzorów Beneluksu, odpowiedni urząd lub organ podejmuje wszelkie kroki, aby przekazać zgłoszenie do Urzędu w terminie dwóch tygodni od daty dokonania zgłoszenia. Centralny organ lub Urząd Wzorów Beneluksu może obciążyć zgłaszającego opłatą, która nie przekracza kosztów administracyjnych otrzymania i przekazania zgłoszenia.

3. Urząd po otrzymaniu zgłoszenia, które zostało przekazane przez centralny organ zajmujący się ochroną własności przemysłowej w Państwie Członkowskim lub Urząd Wzorów Beneluksu, informuje o tym zgłaszającego wraz z podaniem daty otrzymania przez Urząd.

4. Nie wcześniej niż 10 lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja sporządza sprawozdanie w sprawie działania systemu dokonywania zgłoszeń zarejestrowanych wzorów wspólnotowych i przedkłada ewentualne propozycje zmian.

Artykuł 36

Warunki, jakie muszą spełniać zgłoszenia

1. Wniosek o rejestrację wzoru wspólnotowego zawiera:

- wniosek o rejestrację;
- informacje identyfikujące zgłaszającego;
- przedstawienie wzoru umożliwiające jego odtwarzanie. Jednakże jeżeli przedmiotem zgłoszenia jest wzór dwuwymiarowy, a zgłoszenie zawiera wniosek o odroczenie publikacji zgodnie z art. 50, przedstawienie wzoru może zastąpić próbka.

2. Ponadto zgłoszenie musi zawierać wskazanie produktów, w których wzór ma być zawarty lub zastosowany.

3. Dodatkowo zgłoszenie może zawierać:

- opis wyjaśniający przedstawienie wzoru lub próbkę;
- wniosek o odroczenie publikacji rejestracji zgodnie z art. 50;
- dane pełnomocnika, jeżeli zgłaszający takiego wyznaczył,
- klasyfikację produktów, w których wzór ma być zawarty lub stosowany, według klas;
- wymienienie twórcy lub zespołu twórców lub oświadczenie na odpowiedzialność zgłaszającego, że twórca lub zespół twórców zrezygnował z prawa wymienienia.

4. Wraz ze zgłoszeniem należy uiścić opłatę za rejestrację i publikację. Jeżeli złożono wniosek o odroczenie zgodnie z ust. 3 lit. b) opłata za odroczenie publikacji zastępuje opłatę za publikację.

5. Zgłoszenie musi spełniać wymogi zawarte w rozporządzeniu wykonawczym.

6. Informacje, o których mowa w ust. 2 i w ust. 3 lit. a) i d) nie naruszają ochrony wzoru jako takiego.

Artykuł 37

Zgłoszenia zbiorowe

1. Kilka wzorów można ująć w jednym zgłoszeniu zbiorowym zarejestrowanego wzoru wspólnotowego. Z wyjątkiem przypadku ornamentacji taka możliwość istnieje tylko wtedy, gdy wszystkie produkty, w których wzór ma być zawarty lub zastosowany, należą do tej samej klasy Międzynarodowej Klasyfikacji Wzorów Przemysłowych.

2. Za zgłoszenie zbiorowe należy uiścić, oprócz opłat wymienionych w art. 36 ust. 4, dodatkową opłatę za rejestrację oraz dodatkową opłatę za publikację. Jeśli zgłoszenie zbiorowe zawiera wnioski o odroczenie publikacji, dodatkowa opłata za odroczenie publikacji zastępuje dodatkową opłatę za publikację. Dodatkowe opłaty odpowiadają stopie procentowej opłat podstawowych za każdy dodatkowy wzór.

3. Zgłoszenie zbiorowe musi spełniać wymogi zawarte w rozporządzeniu wykonawczym.

4. Wszystkie wzory zawarte w zgłoszeniu zbiorowym lub rejestracji zbiorowej mogą być rozpatrywane do celów niniejszego rozporządzenia niezależnie od siebie. W szczególności mogą one być, niezależnie od innych wzorów, przedmiotem licencji, prawa rzeczowego, egzekucji, postępowania upadłościowego lub zrzeczenia się, odnowienia, przeniesienia prawa lub odroczenia publikacji, jak również unieważnienia. Podział zgłoszenia zbiorowego lub rejestracji zbiorowej na osobne zgłoszenia lub rejestracje jest dozwolony tylko na warunkach wymienionych w rozporządzeniu wykonawczym.

Artykuł 38

Data zgłoszenia

1. Za datę dokonania zgłoszenia zarejestrowanego wzoru wspólnotowego przyjmuje się dzień, w którym zgłaszający składa w Urzędzie dokumenty zawierające dane określone w art. 36 ust. 1 lub, jeżeli zgłoszenie jest dokonywane w centralnym organie zajmującym się ochroną własności przemysłowej w Państwie Członkowskim lub w Urzędzie Wzorów Beneluxu, dzień dokonania zgłoszenia w tym organie.

2. Jeżeli dokonano zgłoszenia w centralnym organie zajmującym się ochroną własności przemysłowej w Państwie Członkowskim lub w Urzędzie Wzorów Beneluxu i które wpłynęło do Urzędu po upływie dwóch miesięcy od daty złożenia dokumentów z danymi określonymi w art. 36 ust. 1, wtedy za datę dokonania zgłoszenia, odmiennie niż w ust. 1, przyjmuje się dzień, w którym Urząd otrzymał te dokumenty.

Artykuł 39

Równoważność zgłoszenia wspólnotowego i krajowego

Zgłoszenie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, któremu przyznano datę zgłoszenia, ma w Państwach Członkowskich skutek prawidłowego zgłoszenia krajowego wraz z ewentualnie zastrzeżeniem dla tego zgłoszenia pierwszeństwem.

Artykuł 40

Klasyfikacja

Do celów niniejszego rozporządzenia, zastosowanie ma Załącznik do Porozumienia ustanawiającego Międzynarodową Klasyfikację Wzorów Przemysłowych, podpisanego w Locarno dnia 8 października 1968 r.

Sekcja 2

Pierwszeństwo

Artykuł 41

Prawo pierwszeństwa

1. Każdy, kto prawidłowo dokonał zgłoszenia wzoru lub wzoru użytkowego w jednym z państw stron Konwencji paryskiej lub Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, lub jego następcą prawny korzysta, do celów zgłoszenia zarejestrowanego wzoru wspólnotowego dla tego samego wzoru lub wzoru użytkowego, z prawa pierwszeństwa w okresie sześciu miesięcy od daty dokonania pierwszego zgłoszenia.

2. Każde zgłoszenie, które jest równoważne z prawidłowym zgłoszeniem na podstawie ustawodawstwa krajowego państwa, w którym zostało dokonane, lub na podstawie dwustronnych lub wielostronnych umów, powoduje powstanie prawa pierwszeństwa

3. „Prawidłowe zgłoszenie krajowe” oznacza każde zgłoszenie, które jest wystarczające do określenia daty jego dokonania, niezależnie od dalszego losu tego zgłoszenia.

4. Późniejsze zgłoszenie wzoru, który był przedmiotem wcześniejszego, pierwszego zgłoszenia i którego dokonuje się w lub do tego samego państwa, uważa się za pierwsze zgłoszenie do celów określenia prawa pierwszeństwa, pod warunkiem że w momencie dokonania późniejszego zgłoszenia wcześniejsze zgłoszenie zostało wycofane, zaniechane lub odrzucone bez udostępnienia go publicznie do wglądu i nie pozostawiło jakichkolwiek praw i nie stanowiło podstawy do zastrzeżenia prawa pierwszeństwa. Wcześniejsze zgłoszenie nie może w związku z tym stanowić podstawy do zastrzeżenia prawa pierwszeństwa.

5. Jeżeli pierwsze zgłoszenie zostało dokonane w państwie, które nie jest stroną Konwencji paryskiej lub Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, ust. 1–4 stosuje się jedynie w zakresie, w jakim to państwo, zgodnie z opublikowanymi ustaleniami, udziela, na podstawie pierwszego zgłoszenia dokonanego w Urzędzie i zastrzeżeniem warunków równoważnych ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, prawa pierwszeństwa o równoważnym skutku.

Artykuł 42

Zastrzeżenie pierwszeństwa

Zgłaszający podanie o zarejestrowany wzór wspólnotowy, który zamierza skorzystać z pierwszeństwa z wcześniejszego zgłoszenia, składa oświadczenie o pierwszeństwie oraz egzemplarz (kopię) wcześniejszego zgłoszenia. Jeżeli język wcześniejszego zgłoszenia nie jest jednym z języków Urzędu, Urząd może wymagać tłumaczenia wcześniejszego zgłoszenia na jeden z tych języków.

Artykuł 43

Skutek prawa pierwszeństwa

Skutkiem prawa pierwszeństwa jest uznanie daty pierwszeństwa za datę dokonania zgłoszenia zarejestrowanego wzoru wspólnotowego w rozumieniu art. 5, 6, 7, 22, art. 25 ust. 1 lit. d) i art. 50 ust. 1.

Artykuł 44

Pierwszeństwo z wystawienia

1. Jeżeli zgłaszający zarejestrowany wzór wspólnotowy wystawił produkty, w których wzór ma być zawarty lub zastosowany, podczas oficjalnej lub oficjalnie uznanej wystawy międzynarodowej podlegającej warunkom Konwencji o wystawach międzynarodowych podpisanej w Paryżu dnia 22 listopada 1928 r. i ostatnio zmienionej dnia 30 listopada 1972 r., może on, pod warunkiem dokonania zgłoszenia w terminie sześciu miesięcy od daty pierwszego ujawnienia produktów, zastrzec prawo pierwszeństwa od tej daty w rozumieniu art. 43.

2. Zgłaszający, który zamierza zastrzec prawo pierwszeństwa zgodnie z ust. 1, przedstawia dowody, że wystawione towary lub usługi były oznaczone zgłaszanym znakiem, na warunkach ustanowionych w rozporządzeniu wykonawczym

3. Pierwszeństwo z wystawienia przyznane w Państwie Członkowskim lub w państwie trzecim nie powoduje przedłużenia terminu pierwszeństwa ustanowionego w art. 41.

TYTUŁ V

POSTĘPOWANIE REJESTRACYJNE

Artykuł 45

Badanie wymogów formalnych zgłoszenia

1. Urząd bada, czy zgłoszenie spełnia warunki przyznania daty zgłoszenia, zgodnie z art. 36 ust. 1.

2. Urząd bada, czy:

- a) zgłoszenie spełnia pozostałe warunki zgodnie z art. 36 ust. 2, 3, 4 i 5, zaś w przypadku zgłoszenia zbiorowego z art. 37 ust. 1 i 2;
- b) zgłoszenie spełnia wymogi formalne ustanowione w rozporządzeniu wykonawczym w art. 36 i 37;
- c) spełnione są wymogi art. 77 ust. 2;
- d) spełnione są wymogi dotyczące zastrzeżenia pierwszeństwa, jeżeli zastrzega się pierwszeństwo.

3. Szczegóły badania zgłoszenia pod względem wymogów formalnych określone są w rozporządzeniu wykonawczym.

Artykuł 46

Braki możliwe do usunięcia

1. W przypadku gdy podczas badania według art. 45 Urząd stwierdzi braki, które mogą zostać usunięte, wzywa zgłaszającego do usunięcia braków w wyznaczonym terminie.

2. Jeżeli braki dotyczą warunków określonych w art. 36 ust. 1 i zgłaszający wykona wezwanie Urzędu w wyznaczonym terminie, Urząd uznaje za datę dokonania zgłoszenia datę, w której usunięto braki. Jeżeli braki nie zostaną usunięte w wyznaczonym terminie, zgłoszenia nie uważa się za zgłoszenie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego.

3. Jeżeli braki dotyczą warunków określonych w art. 45 ust. 2 pkt a), b) i c) wraz z uiszczeniem opłat i zgłaszający zrealizuje wezwanie Urzędu w wyznaczonym terminie, Urząd uznaje za datę dokonania zgłoszenia datę, w której pierwotnie dokonano zgłoszenia. Jeżeli braki lub zwłoka w płatności nie zostaną usunięte w wyznaczonym terminie, Urząd odrzuca zgłoszenie.

4. Jeżeli braki dotyczą warunków określonych w art. 45 ust. 2 pkt d) i nie zostaną one usunięte w wyznaczonym terminie, powoduje to utratę prawa pierwszeństwa dla zgłoszenia.

Artykuł 47

Podstawy odmowy rejestracji

1. Jeżeli Urząd przy badaniu zgodnie art. 45 stwierdzi, że wzór dla którego wniesiono o ochronę:

- a) nie odpowiada definicji według art. 3 lit. a); lub
- b) jest sprzeczny z porządkiem publicznym lub przyjętymi dobrymi obyczajami, wtedy odmawia rejestracji.

2. Nie można odmówić rejestracji, jeżeli zgłaszający nie miał możliwości wycofania lub dokonania zmian w zgłoszeniu lub przedstawienia swojego stanowiska.

Artykuł 48

Rejestracja

Jeżeli spełnione zostały wymogi zgłoszenia zarejestrowanego wzoru wspólnotowego i zgłoszenie nie zostało odrzucone na podstawie art. 47, Urząd dokonuje wpisu zgłoszenia do Rejestru Wzorów Wspólnotowych jako zarejestrowany wzór wspólnotowy. Rejestracja następuje w dacie dokonania zgłoszenia zgodnie z art. 38.

Artykuł 49

Publikacja

Po rejestracji Urząd publikuje zarejestrowany wzór wspólnotowy w Biuletynie Wzorów Wspólnotowych, zgodnie z art. 73 ust. 1. Treść publikacji zostanie ustalona w rozporządzeniu wykonawczym.

Artykuł 50

Odroczenie publikacji

1. Zgłaszający zarejestrowany wzór wspólnotowy może wraz ze zgłoszeniem złożyć wniosek o odroczenie publikacji na okres 30 miesięcy od daty dokonania zgłoszenia lub, jeżeli zastrzega pierwszeństwo, od daty pierwszeństwa.

2. Jeżeli został złożony taki wniosek, Urząd wprawdzie dokonuje, jeśli spełnione są warunki określone w art. 48, rejestracji zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, jednak z zastrzeżeniem art. 74 ust. 2 do publicznego wglądu nie jest wyłożone ani przedstawienie wzoru, ani pozostałe dokumenty związane ze zgłoszeniem.

3. Urząd publikuje w Biuletynie Wzorów Wspólnotowych wzmiankę o odroczeniu publikacji zarejestrowanego wzoru wspólnotowego. Wzmiance towarzyszą dane identyfikujące właściciela praw do zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, data dokonania zgłoszenia i pozostałe dane określone w rozporządzeniu wykonawczym.

4. Wraz z upływem terminu odroczenia lub w terminie wcześniejszym na wniosek właściciela praw Urząd wyklada do publicznego wglądu wszelkie wpisy w rejestrze i akta odnoszące się do zgłoszenia i publikuje zarejestrowany wzór wspólnotowy w Biuletynie Wzorów Wspólnotowych, pod warunkiem że w wyznaczonym terminie określonym w rozporządzeniu wykonawczym:

- a) uiszczona zostanie opłata za publikację, a w przypadku zgłoszenia zbiorowego dodatkowa opłata za publikację;
- b) korzystając z danej możliwości według art. 36 ust. 1 pkt c), właściciel prawa złoży w Urzędzie przedstawienie wzoru.

Jeżeli właściciel prawa nie stosuje się do niniejszych wymogów, uważa się, że zarejestrowany wzór wspólnotowy od początku nie rodził skutków określonych w niniejszym rozporządzeniu.

5. W przypadku zgłoszeń zbiorowych ust. 4 można stosować jedynie do niektórych wzorów w nich zawartych.

6. Wszczęcie postępowania sądowego na podstawie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego podczas terminu odroczenia publikacji jest możliwe tylko wtedy, gdy dane zawarte w rejestrze i w aktach dotyczących zgłoszenia zostały przekazane osobie, której to postępowanie dotyczy.

TYTUŁ VI

ZRZECZENIE SIĘ I NIEWAŻNOŚĆ ZAREJESTROWANEGO WZORU WSPÓLNOTOWEGO

Artykuł 51

Zrzeczenie się

1. Zrzeczenie się zarejestrowanego wzoru wspólnotowego przez właściciela prawa składa się do Urzędu poprzez pisemne oświadczenie. Staje się ono skuteczne z chwilą wpisu do rejestru.

2. Jeżeli zrzeczenie się dotyczy wzoru wspólnotowego, który jest przedmiotem odroczonej publikacji, uważa się, że od początku nie rodził skutków określonych w niniejszym rozporządzeniu.

3. Można częściowo zrzec się zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, o ile zmieniona forma spełnia warunki ochrony i pozostaje zachowana tożsamość wzoru.

4. Zrzeczenie się zostaje wpisane do rejestru wyłącznie za zgodą właściciela prawa wpisanego do rejestru. Jeżeli w rejestrze była wpisana licencja, zrzeczenie się zostaje zapisane w rejestrze, jedynie jeżeli właściciel prawa z zarejestrowanego wzoru wspólnotowego udowodni, że powiadomił licencjodawcę o swoim zamiarze zrzeczenia się. Wpis taki zostaje dokonany z upływem terminu przewidzianego w rozporządzeniu wykonawczym.

5. Jeżeli na podstawie art. 14 w związku z uprawnieniem do zarejestrowanego wzoru wspólnotowego wniesiono powództwo do sądu do spraw wzorów wspólnotowych, Urząd nie dokonuje wpisu do rejestru zrzeczenia się bez zgody powoda.

Artykuł 52

Wniosek o unieważnienie

1. Z zastrzeżeniem art. 25 ust. 2, 3, 4 i 5 każda osoba fizyczna lub prawna, jak również upoważniony organ publiczny, może złożyć w Urzędzie wniosek o unieważnienie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego.

2. Wniosek składa się w formie pisemnej i należy go uzasadnić. Uważa się go za złożony z chwilą uiszczenia opłaty.

3. Wniosek o unieważnienie jest niedopuszczalny, jeżeli wniosek odnoszący się do tych samych roszczeń pomiędzy tymi samymi stronami został prawomocnie rozstrzygnięty przez sąd właściwy w sprawach wzorów wspólnotowych.

Artykuł 53

Rozpatrywanie wniosku

1. Jeżeli Urząd uzna, że wniosek o unieważnienie jest dopuszczalny, Urząd bada, czy podstawy unieważnienia wymienione w art. 25 stanowią przeszkodę utrzymania zarejestrowanego wzoru wspólnotowego.

2. W trakcie rozpatrywania wniosku, które jest prowadzone zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym, Urząd wzywa strony, tak często, jak to konieczne, do składania uwag w terminie ustalonym przez Urząd odnośnie do jego komunikatów i materiałów złożonych przez inne strony.

3. Decyzję o unieważnieniu zarejestrowanego wzoru wspólnotowego wpisuje się do rejestru, kiedy staje się ostateczna.

Artykuł 54

Udział w procedurze sądowej w sprawie domniemanego sprawcy naruszenia

1. Jeżeli został złożony wniosek o unieważnienie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego i dopóty Urząd nie wyda ostatecznej decyzji, każda osoba trzecia, która dowiedzie, że postępowanie w sprawie naruszenia tego samego wzoru wspólnotowego zostało wszczęte przeciwko niej, może uczestniczyć w postępowaniu o unieważnienie pod warunkiem złożenia wniosku w terminie trzech miesięcy od daty wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia.

To samo odnosi się do każdej osoby trzeciej, która dowiedzie, że po tym, jak właściciel praw ze wzoru wspólnotowego wezwał go do zaprzestania rzekomego naruszenia wzoru wspólnotowego, wszczął on postępowanie prowadzące do uzyskania orzeczenia sądowego, że nie narusza on wzoru wspólnotowego.

2. Wniosek o przystąpienie do postępowania składa się w formie pisemnej i należy go uzasadnić. Uważa się go za złożony z chwilą uiszczenia opłat, również opłaty wymienionej w art. 52 ust. 2. Następnie wniosek ten, z zastrzeżeniem wyjątków wymienionych w rozporządzeniu wykonawczym, traktowany jest jako wniosek o unieważnienie.

TYTUŁ VII

ODWOŁANIA

Artykuł 55

Decyzje, od których przysługuje odwołanie

1. Odwołanie przysługuje od decyzji ekspertów, Wydziałów Administracji Znaków Towarowych i Wzorów oraz Prawnych i Wydziałów Unieważnień. Odwołanie ma skutek zawieszający.

2. Od decyzji, która nie kończy postępowania w stosunku do jednej ze stron, można się odwołać tylko łącznie z decyzją ostateczną, chyba że wspomniana decyzja dopuszcza odrębne odwołanie.

Artykuł 56

Osoby uprawnione do wniesienia odwołania i do występowania jako strony w postępowaniu odwoławczym

Odwołanie przysługuje każdemu, kto uczestniczył w postępowaniu zakończonym decyzją Urzędu z niekorzystnym dla niej skutkiem. Pozostałe strony w postępowaniu są stronami w postępowaniu odwoławczym z mocy prawa.

Artykuł 57

Termin i forma odwołania

Odwołanie wnosi się na piśmie do Urzędu w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia decyzji, której odwołanie dotyczy. Odwołanie uważa się za wniesione z chwilą uiszczenia opłaty za odwołanie. W terminie czterech miesięcy od daty doręczenia decyzji należy pisemnie uzasadnić odwołanie.

Artykuł 58

Badanie wstępne

1. Jeżeli wydział, którego decyzja jest zaskarżona, uważa odwołanie za dopuszczalne i odpowiednio uzasadnione, poprawia swoją decyzję. Tego przepisu nie stosuje się, jeżeli składającemu odwołanie przeciwstawia się inna strona uczestnicząca w postępowaniu.

2. Jeżeli decyzja nie zostanie poprawiona w terminie jednego miesiąca od daty wpływu uzasadnienia, wtedy jest ona niezwłocznie przekazywana bez rozstrzygnięcia co do istoty do Izby Odwoławczej.

Artykuł 59

Rozpatrywanie odwołań

1. Jeżeli odwołanie jest dopuszczalne, Izba Odwoławcza bada, czy odwołanie jest uzasadnione.

2. Przy badaniu odwołania Izba Odwoławcza wzywa strony, tak często jak to jest konieczne, do zajęcia stanowiska w określonym przez nią terminie odnośnie do materiałów przekazanych przez inne strony lub Izbę.

Artykuł 60

Decyzje dotyczące odwołań

1. Po rozpatrzeniu odwołania co do istoty Izba Odwoławcza podejmuje decyzję w sprawie odwołania. Izba Odwoławcza może albo skorzystać z uprawnień w ramach właściwości posiadanej przez wydział, który wydał zaskarżoną decyzję, albo przekazać sprawę do tego wydziału w celu dalszego postępowania.

2. Jeżeli Izba Odwoławcza przekazuje sprawę do dalszego postępowania do wydziału, który wydał zaskarżoną decyzję, wydział jest związany rozstrzygnięciem sprawy co do istoty przez Izbę Odwoławczą, jeżeli stan faktyczny jest ten sam.

3. Decyzje Izb Odwoławczych stają się skuteczne dopiero z dniem upływu terminu określonego w art. 61 ust. 5 lub, jeżeli została wniesiona skarga do Trybunału Sprawiedliwości w tym terminie, od daty odrzucenia takiej skargi.

Artykuł 61

Skargi do Trybunału Sprawiedliwości

1. Decyzje wydane przez Izby Odwoławcze są zaskarżalne do Trybunału Sprawiedliwości.
2. Skarga może być wniesiona ze względu na brak właściwości, naruszenie istotnego wymogu proceduralnego, naruszenie Traktatu, niniejszego rozporządzenia lub związanej z jego stosowaniem reguły prawnej lub nadużycie władzy.
3. Trybunał Sprawiedliwości może uchylić lub zmienić zaskarżaną decyzję.
4. Skargę może wnieść każda strona uczestnicząca w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą, dla której decyzja ma niekorzystny skutek.
5. Skargę wnosi się do Trybunału Sprawiedliwości w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia decyzji Izby Odwoławczej.
6. Urząd zobowiązany jest do podjęcia niezbędnych środków w celu zastosowania się do orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości.

TYTUŁ VIII

POSTĘPOWANIE PRZED URZĘDEM

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 62

Uzasadnienie decyzji

Decyzje Urzędu zawierają określenie podstaw, na których są oparte. Decyzje opierają się wyłącznie na podstawach lub materiale dowodowym, co do których strony zainteresowane miały możliwość przedstawiania swoich uwag.

Artykuł 63

Badanie stanu faktycznego z urzędu

1. W toku postępowania przed Urzędem bada on stan faktyczny z urzędu. Jednakże w trakcie postępowania dotyczącego unieważnienia badania Urzędu ograniczone są do okoliczności faktycznych, dowodów i argumentów przedstawionych przez strony.
2. Urząd może nie wziąć pod uwagę stanu faktycznego lub dowodów, których zainteresowane strony nie przedstawiły w odpowiednim terminie.

Artykuł 64

Postępowanie ustne

1. Jeżeli Urząd uzna to za stosowne, przeprowadza postępowanie ustne z własnej inicjatywy albo na wniosek jednej ze stron uczestniczących w postępowaniu.
2. Ustne postępowanie, łącznie z ogłoszeniem decyzji, jest jawne, o ile wydział, przed którym toczy się postępowanie, nie zdecydował inaczej w przypadkach, w których w szczególności dla

jednej ze stron uczestniczącej w postępowaniu jawność postępowania mogłaby pociągnąć za sobą poważne i niekorzystne okoliczności.

Artykuł 65

Postępowanie dowodowe

1. W postępowaniu przed Urzędem są dopuszczalne w szczególności następujące środki dowodowe:
 - a) przesłuchanie stron;
 - b) żądanie przedstawienia informacji;
 - c) przedstawienie dokumentów i dowodów rzeczowych;
 - d) przesłuchanie świadków;
 - e) opinie biegłych;
 - f) pisemne oświadczenia, złożone pod przysięgą lub potwierdzone, lub o podobnym skutku według prawa państwa, w którym oświadczenie takie zostało sporządzone.
2. Odpowiedni wydział Urzędu może zlecić jednemu ze swoich członków przeprowadzenie postępowania dowodowego.
3. Jeżeli Urząd uważa za niezbędne przesłuchanie strony, świadka lub biegłego, wzywa daną osobę na przesłuchanie przed Urzędem.
4. Strony są powiadamiane o przesłuchaniu świadka lub biegłego przed Urzędem. Mają prawo do obecności i zadawania pytań świadkowi lub biegłemu.

Artykuł 66

Zawiadomienie

Urząd zawiadamia z urzędu zainteresowanych o wszystkich decyzjach i wezwaniach oraz innych zawiadomieniach lub komunikatach, od których zaczyna biec termin lub o których zawiadamia się na mocy innych przepisów niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia wykonawczego, lub o których zawiadomienie zostało zarządzone przez Prezesa Urzędu.

Artykuł 67

Przywrócenie do stanu poprzedniego

1. Zgłaszającemu lub właścicielowi zarejestrowanego wzoru wspólnotowego lub każdej innej stronie w postępowaniu przed Urzędem, która mimo zachowania należytej staranności wymaganej przez okoliczności uchybiła dotrzymaniu terminu względem Urzędu, może na wniosek zostać przywrócony termin, jeżeli dane uchybienie miało bezpośredni wpływ, na mocy przepisów niniejszego rozporządzenia, na utratę prawa lub środków odwoławczych.
2. Wniosek składa się na piśmie w terminie dwóch miesięcy od ustania przyczyn niedotrzymania terminu. Zaniechana czynność musi być dokonana w tym terminie. Wniosek jest dopuszczalny jedynie w terminie jednego roku od upływu niedotrzymanego terminu. W przypadku niezłożenia wniosku o odnowienie rejestracji lub nieuiszczenia opłaty za odnowienie dodatkowy termin sześciu miesięcy przewidziany w art. 13 ust. 3 zdanie drugie zalicza się do terminu jednego roku.

3. Wniosek musi zawierać uzasadnienie i wskazywać fakty, na których się opiera. Jest on uważany za złożony po uiszczeniu opłaty za przywrócenie terminu.

4. Dział właściwy do podejmowania decyzji w sprawie niedopełnionego aktu podejmuje decyzję w odpowiedzi na wniosek. Wydział właściwy do orzekania w sprawie zaniechanej czynności orzeka na podstawie wniosku.

5. Przepisy niniejszego artykułu nie mają zastosowania do terminów określonych w ust. 2 i art. 41 ust. 1.

6. Jeżeli zgłaszającemu lub właścicielowi zarejestrowanego wzoru wspólnotowego został przywrócony termin, nie może on powoływać się na swoje prawa przeciw osobie trzeciej, która w dobrej wierze wprowadziła do obrotu produkty, w których zastosowano lub zawarto wzór podlegający ochronie wzoru wspólnotowego w okresie między utratą praw ze zgłoszenia lub z rejestracji zarejestrowanego wzoru wspólnotowego a publikacją informacji o przywróceniu terminu.

7. Osoba trzecia, która może powołać się na ust. 6, może wszcząć postępowanie jako osoba trzecia przeciw decyzji przywracającej termin zgłaszającemu lub właścicielowi zarejestrowanego wzoru wspólnotowego w terminie dwóch miesięcy od daty publikacji informacji o przywróceniu terminu.

8. Przepisy niniejszego artykułu nie ograniczają prawa Państwa Członkowskiego do przywrócenia terminów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu i które muszą być przestrzegane wobec władz tego państwa

Artykuł 68

Odniesienie do zasad ogólnych

W przypadku braku przepisów proceduralnych w niniejszym rozporządzeniu, rozporządzeniu wykonawczym, rozporządzeniu dotyczącym opłat lub regulaminie Izb Odwoławczych Urząd bierze pod uwagę zasady proceduralne powszechnie uznane w Państwach Członkowskich.

Artykuł 69

Wygaśnięcie zobowiązań finansowych

1. Prawa Urzędu do pobierania opłat wygasają po upływie czterech latach, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym opłata stała się wymagalna.

2. Prawa wobec Urzędu do zwrotu opłat lub nadpłat wygasają po upływie czterech lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym roszczenie to powstało.

3. Termin ustanowiony w ust. 1 i 2 ulega przerwaniu w przypadku przewidzianym w ust. 1, przez wezwanie do uiszczenia opłaty, oraz w przypadku przewidzianym w ust. 2, przez wniesienie pisemnego wniosku w celu dochodzenia tego prawa. Termin ten zaczyna swój bieg na nowo niezwłocznie od daty jego przerwania i upływa najpóźniej po sześciu latach, począwszy od końca roku kalendarzowego, w którym pierwotnie się rozpoczął, chyba że w tym czasie wszczęto postępowanie sądowe w celu dochodzenia tego prawa. W tym przypadku termin upływa najwcześniej po roku od daty uprawomocnienia się wyroku.

Sekcja 2

Koszty

Artykuł 70

Podział kosztów

1. Przegrywająca strona w postępowaniu w sprawie unieważnienia zarejestrowanego wzoru wspólnotowego lub w postępowaniu odwoławczym pokrywa opłaty poniesione przez drugą stronę, jak również wszystkie koszty poniesione przez nią konieczne do postępowania, łącznie z kosztami podróży i pobytu oraz wynagrodzeniem pełnomocnika, doradcy lub adwokata, w ramach taryfy ustalonej dla każdej kategorii kosztów na warunkach ustanowionych w rozporządzeniu wykonawczym.

2. Jednakże w przypadku gdy każda ze stron wygrywa w jednej lub przegrywa w innej sprawie lub jeżeli przemawiają za tym względy słuszności, Wydział Unieważnień lub Izba Odwoławcza decydują o innym podziale kosztów.

3. Strona, która kończy postępowanie poprzez zrzeczenie się zarejestrowanego wzoru wspólnotowego lub poprzez nieodnawianie swojej rejestracji, lub poprzez wycofanie wniosku o unieważnienie lub odwołanie, ponosi opłaty, jak również koszty poniesione przez drugą stronę na warunkach przewidzianych w ust. 1 i 2.

4. W przypadku umorzenia postępowania o kosztach decyduje Wydział Unieważnień lub Izba Odwoławcza według własnego uznania.

5. W przypadku gdy strony zawierają przed Wydziałem Unieważnień lub Izbą Odwoławczą ugodę dotyczącą podziału kosztów innego niż przewidziany w ust. 1, 2, 3 i 4, zainteresowany organ bierze tę ugodę pod uwagę.

6. Sekretariat Wydziału Unieważnień lub Izby Odwoławczej ustala, na wniosek, kwotę kosztów podlegającą zwrotowi na mocy ust. 1 do 5. Tak ustalona kwota może, na wniosek zgłoszony w wyznaczonym terminie, być zmieniona decyzją Wydziału Unieważnień lub Izby Odwoławczej.

Artykuł 71

Wykonywanie orzeczeń ustalających wysokość kosztów

1. Każda prawomocna decyzja Urzędu ustalająca wysokość kosztów stanowi tytuł egzekucyjny.

2. Postępowanie egzekucyjne regulowane jest przepisami postępowania cywilnego obowiązującymi w Państwie, na którego terytorium ma ono miejsce. Klauzula wykonalności nadawana jest po sprawdzeniu jedynie autentyczności tytułu przez organ krajowy, który rząd każdego z Państw Członkowskich wyznacza w tym celu i o którym zawiadamia on Urząd oraz Trybunał Sprawiedliwości.

3. Po dopełnieniu tych formalności na wniosek zainteresowanej strony może ona domagać się przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego, zwracając się bezpośrednio do właściwego organu, zgodnie z ustawodawstwem krajowym.

4. Postępowanie egzekucyjne może być zawieszona wyłącznie na mocy orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości. Jednakże do sprawdzania prawidłowości czynności egzekucyjnych właściwe są organy orzekające danego Państwa Członkowskiego.

Sekcja 3

Informowanie opinii publicznej i organów Państw Członkowskich

Artykuł 72

Rejestr Wzorów Wspólnotowych

Urząd prowadzi rejestr, zwany Rejestrem Wzorów Wspólnotowych, który zawiera wszystkie dane, których wpisanie jest przewidziane niniejszym rozporządzeniem lub rozporządzeniem wykonawczym. Rejestr ten jest dostępny do wglądu publicznego, o ile art. 50 ust. 2 nie przewiduje inaczej.

Artykuł 73

Publikacje okresowe

1. Urząd publikuje okresowo Biuletyn Wzorów Wspólnotowych, zawierający wpisy w rejestrze do wglądu publicznego oraz inne dane, których publikacja przewidziana jest niniejszym rozporządzeniem lub rozporządzeniem wykonawczym.

2. Uwagi i komunikaty o charakterze ogólnym wydane przez Prezesa Urzędu, jak również inne komunikaty odnoszące się do niniejszego rozporządzenia lub jego zastosowania publikowane są w Dzienniku Urzędowym Urzędu.

Artykuł 74

Wgląd do akt

1. Akta odnoszące się do wniosków o zarejestrowanie wzorów wspólnotowych, które jeszcze nie zostały opublikowane, lub akta odnoszące się do zarejestrowanych wzorów wspólnotowych, które są przedmiotem odroczonej publikacji zgodnie z art. 50 lub które były przedmiotem odroczonej publikacji i których zrzeczono się przed lub z upływem terminu na odroczenie publikacji, nie są udostępniane do wglądu bez zgody zgłaszającego lub właściciela zarejestrowanego wzoru wspólnotowego.

2. Każda osoba, która może wykazać, że ma uzasadniony interes, może w przypadku uregulowanym w ust. 1 uzyskać wgląd do akt przed ich publikacją lub po zrzeczeniu się zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, bez zgody zgłaszającego lub właściciela zarejestrowanego wzoru wspólnotowego.

Niniejsze ma zastosowanie w szczególności, jeżeli dowiedzie ona, że zgłaszający lub właściciel zarejestrowanego wzoru wspólnotowego podjął środki przeciwko niemu w celu dochodzenia praw z zarejestrowanego wzoru wspólnotowego.

3. Po opublikowaniu zarejestrowanego wzoru wspólnotowego akta mogą zostać, na wniosek, udostępnione do wglądu.

4. Jednakże jeżeli akta są przedmiotem wglądu zgodnie z ust. 2 lub 3, niektóre dokumenty znajdujące się w tych aktach nie podlegają udostępnieniu zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego.

Artykuł 75

Współpraca administracyjna

Jeżeli niniejsze rozporządzenie lub ustawodawstwa krajowe nie stanowią inaczej, Urząd i sądy lub organy Państw Członkowskich wspierają się wzajemnie, przekazując na wniosek informacje lub udostępniając akta do wglądu.

Jeżeli Urząd udostępnia akta do wglądu sądom, prokuraturze lub centralnym organom zajmującym się ochroną własności przemysłowej, wgląd taki nie podlega ograniczeniom ustanowionym w art. 74.

Artykuł 76

Wymiana publikacji

1. Urząd oraz centralne organy zajmujące się ochroną własności przemysłowej w Państwach Członkowskich przekazują sobie wzajemnie, na wniosek, nieodpłatnie, na własne potrzeby jeden lub kilka egzemplarzy ich odpowiednich publikacji.

2. Urząd może zawierać umowy odnoszące się do wymiany lub dostaw publikacji.

Sekcja 4

Pełnomocnictwo

Artykuł 77

Zasady ogólne pełnomocnictwa

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 żadna osoba nie ma obowiązku posiadania pełnomocnika w postępowaniu przed Urzędem.

2. Bez uszczerbku dla ust. 3 zdanie drugie osoby fizyczne lub prawne, które nie mają stałego miejsca zamieszkania lub siedziby, lub rzeczywistego i poważnego przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego we Wspólnocie, muszą być reprezentowane przed Urzędem zgodnie z art. 78 ust. 1 we wszystkich postępowaniach ustanowionych niniejszym rozporządzeniem, z wyjątkiem dokonywania zgłoszenia wzoru wspólnotowego. Rozporządzenie wykonawcze może dopuszczać inne wyjątki.

3. Osoby fizyczne i prawne, które mają swoje stałe miejsce zamieszkania lub siedzibę lub rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe we Wspólnocie, mogą być reprezentowane przed Urzędem przez pracownika, który składa w Urzędzie podpisane pełnomocnictwo, które załącza się do akt; stosowane szczegóły uregulowane są w rozporządzeniu wykonawczym.

Pracownik osoby prawnej w rozumieniu niniejszego ustępu może również reprezentować inne osoby prawne, które mają powiązania gospodarcze z tą osobą prawną, nawet jeśli te inne osoby prawne nie mają ani miejsca zamieszkania, ani siedziby, ani rzeczywistego i poważnego przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego we Wspólnocie.

Artykuł 78

Pełnomocnictwo zawodowe

1. Reprezentowanie osób fizycznych lub prawnych w postępowaniu przed Urzędem na podstawie niniejszego rozporządzenia może zostać podjęte jedynie przez:

- a) adwokata lub radcę prawnego, który uzyskał kwalifikacje w jednym z Państw Członkowskich, posiadającego miejsce prowadzenia działalności we Wspólnocie, w zakresie, w jakim jest uprawniony w ramach danego państwa do występowania jako pełnomocnik w sprawach dotyczących własności przemysłowej; lub
- b) zawodowych pełnomocników, których nazwiska znajdują się na liście zawodowych pełnomocników, o której mowa w art. 89 ust. 1 pkt b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, lub
- c) osoby wpisane na specjalnej liście zawodowych pełnomocników w sprawach wzorów, o której mowa ust. 4.

2. Osoby określone w ust. 1 pkt c) uprawnione są jedynie do reprezentowania osób trzecich w postępowaniu przed Urzędem w sprawach dotyczących wzorów.

3. Rozporządzenie wykonawcze określa, czy i na jakich warunkach pełnomocnicy muszą złożyć w Urzędzie podpisane pełnomocnictwo, które załącza się do akt.

4. Na listę zawodowych pełnomocników może być wpisana każda osoba fizyczna, która spełnia następujące warunki:

- a) posiada obywatelstwo jednego z Państw Członkowskich;
- b) posiada miejsce prowadzenia działalności lub zatrudnienia we Wspólnocie;
- c) jest uprawniona do reprezentowania osób fizycznych lub prawnych w sprawach wzorów przed centralnym organem własności przemysłowej w Państwie Członkowskim lub przed Urzędem Wzorów Beneluksu. Jeżeli w tym Państwie uprawnienie do reprezentowania w sprawach wzorów nie jest uważane za wymogi specjalnych kwalifikacji zawodowych, wnioskodawcy, którzy występują w sprawach wzorów przed centralnym organem zajmującym się ochroną własności przemysłowej wymienionego Państwa, musieli regularnie prowadzić działalność w sprawach wzorów przez okres co najmniej pięciu lat. Jednakże warunek dotyczący wykonywania zawodu nie dotyczy osób, których kwalifikacje zawodowe w zakresie reprezentowania osób fizycznych lub prawnych w sprawach wzorów przed centralnym organem zajmującym się ochroną własności przemysłowej w jednym z Państw Członkowskich są urzędowo uznane zgodnie z przepisami tego Państwa.

5. Wpisu na listę według ust. 4 dokonuje się na wniosek, do którego załączone jest zaświadczenie wydane przez centralny organ zajmujący się ochroną własności przemysłowej danego Państwa Członkowskiego, które wskazuje, że warunki ustanowione w ust. 4 są spełnione.

6. Prezes Urzędu może udzielić zwolnienia:

- a) od wymogu ust. 4 lit. a) w szczególnych okolicznościach;
- b) od wymogu ust. 4 lit. c) zdanie drugie, jeżeli wnioskodawca przedstawi dowód, że uzyskał wymagane kwalifikacje w inny sposób.

7. Rozporządzenie wykonawcze określa warunki, w jakich dana osoba może być skreślona z listy zawodowych pełnomocników.

TYTUŁ IX

JURYSDYKCJA ORAZ POSTĘPOWANIE W SPRAWACH DOTYCZĄCYCH WZORÓW WSPÓLNOTOWYCH

Sekcja 1

Jurysdykcja i wykonywanie

Artykuł 79

Stosowanie Konwencji o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń

1. Jeżeli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, postanowienia Konwencji o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych, podpisanej w Brukseli dnia 27 września 1968 r., ⁽¹⁾ zwanej dalej „Konwencją o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń”, stosuje się do postępowań odnoszących się do wzorów wspólnotowych oraz zgłoszeń zarejestrowanych wzorów wspólnotowych, jak również do postępowań odnoszących się do powództw na podstawie wzorów wspólnotowych i krajowych wzorów, korzystających z jednoczesnej ochrony.

2. Postanowienia Konwencji o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń, mające zastosowanie na mocy ust. 1, odnoszą skutek w odniesieniu do Państwa Członkowskiego wyłącznie w tekście konwencji obowiązującej w tym państwie w danym czasie.

3. W przypadku postępowań w sprawach określonych w art. 85:

- a) artykuł 2, art. 4, art. 5 ust. 1, 3, 4 i 5, art. 16. ust. 4 i art. 24 Konwencji o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń nie stosuje się;
- b) artykuł 17 i 18 tej Konwencji stosuje się z zastrzeżeniem ograniczeń przewidzianych w art. 82/86 (tekst DE) ust. 4 niniejszego rozporządzenia;
- c) postanowienia tytułu II Konwencji, które stosuje się do osób zamieszkałych w Państwie Członkowskim, stosuje się także do osób, które nie mają miejsca zamieszkania w Państwie Członkowskim, ale które mają tam przedsiębiorstwo.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 31.12.1972, str. 32. Konwencja zmieniona Konwencją o Przystąpieniu do tej Konwencji Państw przystępujących do Wspólnot Europejskich.

4. Postanowienia Konwencji o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń nie obowiązują w Państwie Członkowskim, w którym Konwencja jeszcze nie weszła w życie. Do czasu wejścia w życie do postępowań określonych w ust. 1 stosuje się w takim Państwie Członkowskim dwustronne lub wielostronne porozumienia regulujące jego stosunki z innym zainteresowanym Państwem Członkowskim; jeżeli takie porozumienia nie istnieją, obowiązują krajowe przepisy prawne dotyczące jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń.

Sekcja 2

Spory dotyczące naruszenia i ważności wzorów wspólnotowych

Artykuł 80

Sądy w sprawach wzorów wspólnotowych

1. Państwa Członkowskie wyznaczają na swoich terytoriach możliwie jak najmniejszą liczbę sądów krajowych działających jako sądy pierwszej i drugiej instancji (sądy w sprawach wzorów wspólnotowych), które pełnią funkcje powierzone im na mocy niniejszego rozporządzenia.

2. Każde Państwo Członkowskie przekaże Komisji najpóźniej do dnia 6 marca 2005 r. wykaz sądów w sprawach wzorów wspólnotowych zawierający ich nazwy oraz ich właściwość miejscową.

3. O każdej zmianie dokonanej po przekazaniu wykazu określonego w ust. 2 dotyczącej liczby, nazw lub właściwości miejscowej Państwo Członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję.

4. Informacje określone w ust. 2 i 3 Komisja przekazuje Państwom Członkowskim i publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

5. Do czasu przekazania przez Państwo Członkowskie wykazu, o którym mowa w ust. 2 w sprawach wszczętych na podstawie art. 81, dla których sądy tego Państwa Członkowskiego są właściwe zgodnie z art. 82, postępowania toczą się przed sądem Państwa Członkowskiego, który byłby właściwy w sprawach dotyczących zarejestrowania wzorów krajowych.

Artykuł 81

Jurysdykcja w sprawie naruszenia i ważności prawa

Sądy w sprawach wzorów wspólnotowych mają wyłączną właściwość:

- a) w przypadku powództw, których przedmiotem jest naruszenie oraz — jeżeli zezwala na to ustawodawstwo krajowe — w przypadku powództw przeciwko działaniom groźącym naruszeniem wzoru wspólnotowego;
- b) w przypadku powództw o stwierdzenie braku naruszenia wzorów wspólnotowych, jeżeli zezwala na to ustawodawstwo krajowe;
- c) w przypadku powództw o unieważnienie niezarejestrowanego wzoru wspólnotowego;
- d) w przypadku powództw wzajemnych o unieważnienie wzoru wspólnotowego, złożonego w związku z powództwem wymienionym w pkt a).

Artykuł 82

Jurysdykcja międzynarodowa

1. Z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia, jak również wszelkich postanowień Konwencji o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych według art. 79 dla postępowań wynikłych z powództwa lub powództwa wzajemnego wymienionych w art. 81 właściwe są sądy Państwa Członkowskiego, w którym pozwany ma miejsce zamieszkania, lub — w przypadku braku miejsca zamieszkania w Państwie Członkowskim — sądy jakiegokolwiek Państwa Członkowskiego, w którym ma przedsiębiorstwo.

2. Jeżeli pozwany nie ma ani miejsca zamieszkania, ani przedsiębiorstwa w jednym z Państw Członkowskich, wówczas dla takich postępowań właściwe są sądy Państwa Członkowskiego, w którym powód ma miejsce zamieszkania lub — w przypadku braku miejsca zamieszkania w jednym z Państw Członkowskich — sądy jakiegokolwiek Państwa Członkowskiego, w którym ma przedsiębiorstwo.

3. Jeżeli ani pozwany, ani powód nie ma miejsca zamieszkania lub przedsiębiorstwa w jednym z Państw Członkowskich, wówczas dla tych postępowań właściwe są sądy tego Państwa Członkowskiego, w którym Urząd ma swoją siedzibę.

4. Bez względu na przepisy ust. 1, 2 i 3:

- a) artykuł 17 Konwencji o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń stosuje się, jeżeli strony postanowią, że inny sąd w sprawach wzorów wspólnotowych ma być właściwy;
- b) artykuł 18 Konwencji stosuje się, jeżeli pozwany stawi się przed innym sądem w sprawach wzorów wspólnotowych.

5. Postępowania w sprawach wymienionych w art. 81 lit. a) i d) mogą również być wszczęte przed sądami Państwa Członkowskiego, na którego terenie nastąpiło naruszenie lub miały miejsce działania groźące naruszeniem.

Artykuł 83

Zakres jurysdykcji w sprawie naruszenia

1. Sąd w sprawach wzorów wspólnotowych, którego właściwość wynika z art. 82 ust. 1, 2, 3 lub 4, ma właściwość w sprawach, w których przedmiotem są naruszenia lub działania groźące naruszeniem popełnione w jednym z Państw Członkowskich.

2. Sąd w sprawach wzorów wspólnotowych, którego właściwość wynika z art. 82 ust. 5, ma właściwość wyłącznie w sprawach, których przedmiotem są naruszenia lub działania groźące naruszeniem popełnione na terytorium Państwa Członkowskiego, w którym ten sąd ma swoją siedzibę.

Artykuł 84

Powództwo lub powództwo wzajemne dotyczące unieważnienia wzoru wspólnotowego

1. Powództwo lub powództwo wzajemne dotyczące unieważnienia wzoru wspólnotowego może opierać się jedynie na podstawach unieważnienia wymienionych w art. 25.

2. W przypadkach określonych w art. 25 ust. 2, 3, 4 i 5 powództwo lub powództwo wzajemne może zostać wniesione wyłącznie przez osobę uprawnioną na mocy niniejszych przepisów.

3. Jeżeli zostało wniesione powództwo wzajemne w procesie, w którym właściciel wzoru wspólnotowego nie jest jeszcze stroną, wówczas jest on o tym informowany i może przystąpić do procesu na warunkach określonych przepisami prawa krajowego Państwa Członkowskiego, w którym sąd ma swoją siedzibę.

4. Ważność prawna wzoru wspólnotowego nie może zostać kwestionowana w postępowaniu o stwierdzenie braku naruszenia.

Artykuł 85

Domniemanie ważności — obrona co do istoty sprawy

1. W postępowaniu dotyczącym powództwa o naruszenie lub powództwa przeciwko działaniom grożącym naruszeniem zarejestrowanego wzoru wspólnotowego sądy w sprawach wzorów wspólnotowych uznają wzór wspólnotowy za ważny. Ważność wzoru wspólnotowego może zostać zakwestionowana jedynie w drodze powództwa wzajemnego o unieważnienie. Jednakże zarzut nieważności wzoru wspólnotowego podniesiony nie w drodze powództwa wzajemnego jest dopuszczalny, o ile pozwany powoła się na to, że wzór wspólnotowy powinien zostać uznany za nieważny na podstawie przysługującego mu wcześniejszego krajowego prawa ze wzoru, w rozumieniu art. 25 ust. 1 lit. d).

2. W sprawach dotyczących powództwa o naruszenie lub powództwa przeciwko działaniom grożącym naruszeniem niezarejestrowanego wzoru wspólnotowego sądy w sprawach wzorów wspólnotowych uznają ważność wzoru wspólnotowego, jeżeli właściciel przedstawi dowód, że warunki określone w art. 11 zostały spełnione, i wykaże, jak dalece jego wzór wspólnotowy wykazuje indywidualny charakter. Jednakże ważność wzoru może zostać zakwestionowana przez pozwanego poprzez podniesienie zarzutu nieważności lub w drodze powództwa wzajemnego o unieważnienie.

Artykuł 86

Orzeczenia w sprawach o stwierdzenie nieważności

1. W postępowaniu toczącym się przed sądem wzorów wspólnotowych, w którym wniesiono powództwo wzajemne o unieważnienie wzoru wspólnotowego:

- a) sąd uznaje wzór wspólnotowy za nieważny, jeżeli stwierdzi jedną z podstaw unieważnienia wymienioną w art. 25, stanowiącą przeszkodę w utrzymaniu ważności wzoru wspólnotowego;
- b) sąd oddala powództwo wzajemne, jeżeli nie stwierdzi żadnej z podstaw unieważnienia wymienionych w art. 25, stanowiącą przeszkodę w utrzymaniu ważności wzoru wspólnotowego.

2. Sąd w sprawach wzorów wspólnotowych, do którego wniesiono powództwo wzajemne o unieważnienie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, zawiadamia Urząd o dacie wniesienia powództwa wzajemnego. Urząd czyni wzmiankę o tym fakcie w rejestrze.

3. Sąd w sprawach wzorów wspólnotowych, podczas rozpatrywania powództwa wzajemnego o unieważnienie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego może, na wniosek właściciela

zarejestrowanego wzoru wspólnotowego i po wysłuchaniu innych stron, zawiesić postępowanie i wezwać pozwanego do złożenia w Urzędzie wniosku o unieważnienie w terminie określonym przez sąd. Jeżeli wniosek nie zostanie złożony w tym terminie, postępowanie jest kontynuowane; powództwo wzajemne uważa się za wycofane. art. 91 ust. 3 znajduje zastosowanie.

4. Kopia prawomocnego orzeczenia sądu w sprawach wzorów wspólnotowych wydanego w sprawie powództwa wzajemnego o stwierdzenie nieważności zarejestrowanego wzoru wspólnotowego jest przesyłana Urzędowi. Gdy orzeczenie sądu w sprawie wzorów wspólnotowych w sprawie powództwa wzajemnego o unieważnienie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego stanie się prawomocne, wówczas kopia orzeczenia jest doręczana Urzędowi. Każda strona może wystąpić o informację, czy kopia orzeczenia została przesłana. Urząd wpisuje do rejestru wzmiankę o orzeczeniu zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego.

5. Powództwo wzajemne o unieważnienie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego jest niedopuszczalne, jeżeli Urząd wydał już prawomocną decyzję odnośnie do wniosku odnoszącego się do tego samego roszczenia pomiędzy tymi samymi stronami.

Artykuł 87

Skutki orzeczenia sądowego w sprawie nieważności

Orzeczenie sądu do spraw wzorów wspólnotowych stwierdzające nieważność wzoru wspólnotowego, które jest prawomocne, wywołuje we wszystkich Państwach Członkowskich skutki określone w art. 26.

Artykuł 88

Prawo właściwe

1. Sądy w sprawach wzorów wspólnotowych stosują przepisy niniejszego rozporządzenia.

2. We wszystkich sprawach nieobjętych zakresem niniejszego rozporządzenia sąd w sprawach wzorów wspólnotowych stosuje przepisy swojego ustawodawstwa krajowego, w tym również swojego prawa prywatnego międzynarodowego.

3. Jeżeli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, sąd w sprawach wzorów wspólnotowych stosuje przepisy proceduralne mające zastosowanie do tego samego rodzaju postępowania w sprawie zarejestrowania wzoru w Państwie Członkowskim, w którym sąd ma swoją siedzibę.

Artykuł 89

Sankcje w postępowaniu o naruszenie

1. W przypadku gdy sąd w sprawach wzorów wspólnotowych uzna w postępowaniu o naruszenie lub przeciwko działaniom grożącym naruszeniem, że pozwany naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia wzoru wspólnotowego, wówczas stosuje, jeśli nie stoją temu na przeszkodzie ważne powody, następujące środki:

- a) zabraniające pozwanemu kontynuowania działań, które naruszają lub grożą naruszeniem wzoru wspólnotowego;

- b) zajęcie podrobionych produktów;
- c) zajęcie materiałów i narzędzi wykorzystanych w przeważającej mierze do wytworzenia podrobionych dóbr, jeżeli ich właściciel wiedział, do jakich celów były one użyte, lub było to oczywiste w określonych okolicznościach;
- c) wszelkie środki pozwalające na nałożenie innych sankcji, odpowiednich w określonych okolicznościach, przewidzianych przepisami prawa Państwa Członkowskiego, w tym również prawa prywatnego międzynarodowego, w którym naruszenie miało miejsce lub istnieje groźba jego popełnienia.

2. Sąd w sprawach wzorów wspólnotowych podejmuje według prawa krajowego niezbędne środki zapewniające przestrzeganie środków wymienionych w ust. 1.

Artykuł 90

Środki tymczasowe i zabezpieczające, łącznie ze środkami ochronnymi

1. Do sądów Państwa Członkowskiego, wraz z sądami w sprawach wzorów wspólnotowych, może być złożony wniosek o zastosowanie środków tymczasowych włącznie z zabezpieczającymi w odniesieniu do wzoru wspólnotowego, które są przewidziane na mocy prawa tego Państwa w odniesieniu do krajowego prawa ze wzoru, nawet jeżeli na mocy niniejszego rozporządzenia sąd w sprawach wzorów wspólnotowych w innym Państwie Członkowskim ma właściwość orzekania co do istoty sprawy.

2. W postępowaniu dotyczącym środków tymczasowych, włącznie z zabezpieczającymi, dopuszczalny jest zarzut nieważności wzoru wspólnotowego podniesiony w inny sposób niż w drodze powództwa wzajemnego. Art. 85 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Sąd w sprawach wzorów wspólnotowych, którego właściwość określają przepisy art. 82 ust. 1, 2, 3 lub 4, ma właściwość do zarządzenia środków tymczasowych i zabezpieczających, które stosuje się na terytorium każdego z Państw Członkowskich z zastrzeżeniem każdego wymaganego postępowania dla uznania i wykonania, określonego postanowieniami tytułu III Konwencji o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń.

Artykuł 91

Szczególne przepisy w sprawie powiązanych powództw

1. Jeżeli zostało wniesione powództwo przed sądem w sprawach wzorów wspólnotowych w rozumieniu art. 81, z wyjątkiem powództwa w sprawie o stwierdzenie braku naruszenia, sąd zawiesza postępowanie z urzędu, o ile nie istnieją szczególne podstawy do jego kontynuowania, po wysłuchaniu stron lub na wniosek jednej ze stron po wysłuchaniu pozostałych stron, w przypadku gdy ważność wzoru wspólnotowego jest przedmiotem postępowania przed innym sądem w sprawach wspólnotowych w wyniku powództwa wzajemnego lub w przypadku gdy chodzi o wzór zarejestrowany, gdy wniosek o unieważnienie został już złożony w Urzędzie.

2. Jeżeli został złożony w Urzędzie wniosek o unieważnienie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, Urząd zawiesza postępowanie z urzędu, o ile nie istnieją szczególne powody do jego kontynuowania, po wysłuchaniu stron lub na wniosek jednej ze stron po wysłuchaniu pozostałych stron, w przypadku gdy ważność zarejestrowanego wzoru wspólnotowego jest już

przedmiotem postępowania przed sądem w sprawach wzorów wspólnotowych w wyniku powództwa wzajemnego. Jednakże jeżeli jedna ze stron postępowania zawieszono przed tym sądem wystąpi z takim wnioskiem, sąd w sprawach wzorów wspólnotowych może zawiesić postępowanie po wysłuchaniu pozostałych stron w tym postępowaniu. W takim przypadku Urząd kontynuuje zawieszony przed nim postępowanie.

3. W przypadku gdy sąd w sprawach wspólnotowych zawiesza postępowanie, może zarządzić przyjęcie tymczasowych i zabezpieczających środków na okres zawieszenia.

Artykuł 92

Jurysdykcja sądów drugiej instancji w sprawach wzorów wspólnotowych — skarga kasacyjna

1. Od orzeczeń sądów w sprawach wzorów wspólnotowych pierwszej instancji przysługuje odwołanie do sądów w sprawach wzorów wspólnotowych działających jako sądy drugiej instancji w odniesieniu do postępowania wynikającego z powództw i powództw określonych w art. 81

2. Warunki, na jakich odwołanie może być wniesione do sądu w sprawach wzorów wspólnotowych drugiej instancji, określa ustawodawstwo Państwa Członkowskiego, w którym ten sąd ma siedzibę.

3. Przepisy krajowe dotyczące skargi kasacyjnej stosuje się do orzeczeń sądów w sprawach wzorów wspólnotowych drugiej instancji.

Sekcja 3

Inne spory dotyczące wzorów wspólnotowych

Artykuł 93

Przepisy uzupełniające w sprawie jurysdykcji sądów krajowych innych niż sądy w sprawach wzorów wspólnotowych

1. W Państwie Członkowskim, którego sądy są właściwe na mocy art. 79 ust. 1 lub ust. 4, właściwe dla powództw dotyczących wzorów wspólnotowych innych niż określone w art. 81 są sądy, które byłyby właściwe miejscowo oraz rzeczowo dla powództw odnoszących się do krajowych praw ze wzoru w tym Państwie.

2. Jeżeli na mocy art. 79 ust. 1 lub ust. 4 oraz ust. 1 niniejszego artykułu żaden sąd nie ma właściwości dla powództw odnoszących się do wzoru wspólnotowego, innych niż określone w art. 81, powództwa te mogą być rozpoznawane przez sądy Państwa Członkowskiego, w którym Urząd ma swoją siedzibę.

Artykuł 94

Związanie sądu krajowego

Sąd krajowy, przed którym wszczęto sprawę z powództwa odnoszącego się do wzoru wspólnotowego innego niż powództwo określone w art. 81, traktuje wzór wspólnotowy jako wzór ważny. Jednakże art. 85 ust. 2 i art. 90 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

TYTUŁ X

SKUTKI DLA USTAWODAWSTW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Artykuł 95

Równoległe powództwa ze wzorów wspólnotowych i z prawa ze wzoru krajowego

1. W przypadku gdy sprawy z powództwa o naruszenie lub powództwa przeciwko działaniom grożącym naruszeniem są wnoszone przed sądami różnych Państw Członkowskich z powodu tych samych działań i między tymi samymi stronami, z czego jeden sąd przyznaje jednoczesną ochronę na podstawie naruszenia wzoru wspólnotowego, a drugi na podstawie naruszenia krajowego prawa ze wzoru, wówczas sąd, przed którym później wytoczono powództwo, uznaje z urzędu swoją niewłaściwość na rzecz sądu, przed którym wcześniej wytoczono powództwo. Sąd, który powinien uznać swoją niewłaściwość, może zawiesić postępowanie, jeśli właściwość innego sądu jest kwestionowana.

2. Sąd rozpatrujący powództwo o naruszenie lub powództwo przeciwko działaniom grożącym naruszeniem wzoru wspólnotowego oddala powództwo, jeżeli co do tych samych okoliczności faktycznych i między tymi samymi stronami wydany już został ostateczny wyrok co do istoty sprawy na podstawie prawa ze wzoru, które przyznaje jednoczesną ochronę.

3. Sąd rozpatrujący powództwo o naruszenie lub powództwo przeciwko działaniom grożącym naruszeniem na podstawie prawa ze wzoru krajowego oddala powództwo, jeżeli co do tych samych okoliczności faktycznych i między tymi samymi stronami wydany już został prawomocny wyrok co do istoty sprawy na podstawie wzoru wspólnotowego, które przyznaje jednoczesną ochronę.

4. Ustępów 1, 2 i 3 nie stosuje się do środków tymczasowych, włączając w to środki zabezpieczające.

Artykuł 96

Stosunek do innych form ochrony na mocy prawa krajowego

1. Przepisy niniejszego rozporządzenia pozostają bez uszczerbku dla przepisów prawa wspólnotowego oraz prawa zainteresowanych Państw Członkowskich odnoszących się do niezarejestrowanych wzorów, znaków towarowych lub innych oznaczeń odróżniających, patentów i wzorów użytkowych, znaków drukarskich, odpowiedzialności cywilnej i nieuczciwej konkurencji.

2. Wzór chroniony jako wzór wspólnotowy jest również chroniony przez prawo autorskie Państw Członkowskich od daty powstania wzoru lub ustalenia go w jakiejkolwiek formie. Zakres i warunki, zgodnie z którymi tego rodzaju ochrona jest przyznawana, łącznie z wymaganym stopniem indywidualnego charakteru, są ustalane przez poszczególne Państwa Członkowskie.

TYTUŁ XI

PRZEPISY UZUPEŁNIAJĄCE DOTYCZĄCE URZĘDU

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 97

Przepisy ogólne

Jeżeli nie ustalono inaczej w niniejszym tytule, tytuł XII rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego stosuje się do Urzędu w odniesieniu do wyznaczonych zadań na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 98

Język postępowania

1. Zgłoszenia zarejestrowanych wzorów wspólnotowych dokonuje się w jednym z języków urzędowych Wspólnoty.

2. Zgłaszający wskazuje drugi język, który jest językiem Urzędu i którego używanie akceptuje jako możliwy język postępowania przed Urzędem.

Jeżeli zgłoszenie zostało dokonane w języku, który nie jest jednym z języków Urzędu, Urząd organizuje tłumaczenie zgłoszenia na język wskazany przez zgłaszającego.

3. W przypadku gdy zgłaszający zarejestrowany wzór wspólnotowy jest jedyną stroną w postępowaniu przed Urzędem, językiem postępowania jest język, w którym dokonano zgłoszenia. Jeżeli zgłoszenie dokonane zostało w języku innym niż języki Urzędu, Urząd może wysłać komunikaty pisemne do zgłaszającego w drugim języku wskazanym przez zgłaszającego w jego zgłoszeniu.

4. W postępowaniu o unieważnienie, językiem postępowania jest język, w którym dokonano zgłoszenia, jeżeli jest on jednym z języków Urzędu. Jeżeli zgłoszenie zostało dokonane w języku innym niż języki Urzędu, językiem postępowania jest drugi język wskazany w zgłoszeniu.

Wnioski o unieważnienie składa się w języku postępowania.

Jeżeli językiem postępowania nie jest język, w którym dokonano zgłoszenia, wówczas właściciel wzoru wspólnotowego może zgłaszać uwagi w języku, w którym dokonano zgłoszenia. Urząd organizuje tłumaczenie tych uwag na język postępowania.

Rozporządzenie wykonawcze może przewidywać, że koszty tłumaczenia ponoszone przez Urząd nie mogą przekraczać ustalonej sumy dla każdego rodzaju postępowania, która określana jest na podstawie przeciętnej objętości pisma wpływającego do Urzędu, z czego są wyłączone przypadki, w których Urząd zezwala na uzasadnione odstępstwo z uwagi na zawiałość sprawy. Koszty przekraczające niniejszą sumę mogą zostać nałożone na stronę przegrywającą według art. 70.

5. Strony w postępowaniu o unieważnienie mogą uzgodnić, że językiem postępowania będzie inny język urzędowy Wspólnoty.

Artykuł 99

Publikacja i rejestracja

1. Wszystkie informacje, których publikacja przewidziana jest w niniejszym rozporządzeniu lub rozporządzeniu wykonawczym, publikowane są we wszystkich językach urzędowych Wspólnoty.

2. Wszystkich wpisów do rejestru wzorów wspólnotowych dokonuje się we wszystkich językach urzędowych Wspólnoty.

3. W razie wątpliwości tekst w języku Urzędu, w którym zostało dokonane zgłoszenie wzoru wspólnotowego, jest autentyczny. Jeżeli zgłoszenie zostało dokonane w języku urzędowym Wspólnoty innym niż jeden z języków Urzędu, tekst w drugim języku wskazanym przez zgłaszającego jest autentyczny.

Artykuł 100

Dodatkowe kompetencje Prezesa

Oprócz funkcji i kompetencji nadanych Prezesowi Urzędu w art. 119 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego może on przedkładać Komisji projekty zmian niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia wykonawczego, rozporządzenia dotyczącego opłat i wszelkich innych regulacji po konsultacji z Zarządem i, w przypadku rozporządzenia dotyczącego opłat, z Komitetem ds. Finansów, o ile dotyczą one zarejestrowanego wzoru wspólnotowego.

Artykuł 101

Dodatkowe kompetencje Zarządu

Oprócz kompetencji nadanych Zarządowi w art. 121 (i nast.) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego lub w innych postanowieniach niniejszego rozporządzenia Zarząd:

- a) ustala datę, od której według art. 111 ust. 2 zgłoszenia o zarejestrowanie wzorów wspólnotowych mogą być dokonywane po raz pierwszy;
- b) jest konsultowany przed przyjęciem wytycznych dotyczących przeprowadzanego przez Urząd badania wymogów formalnych, podstaw odmowy rejestracji i postępowania w sprawie unieważnienia, które odbywa się przed Urzędem, jak również w innych przypadkach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

Sekcja 2

Postępowanie

Artykuł 102

Kompetencje

Kompetencje w zakresie podejmowania decyzji w związku z postępowaniami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu mają:

- a) eksperci;
- b) Wydział Administracji Znakami Towarowymi i Wzorami oraz Wydział Prawny;

c) Wydziały Unieważnień;

d) Izby Odwoławcze.

Artykuł 103

Eksperci

Ekspert odpowiada za decyzje podejmowane w imieniu Urzędu w odniesieniu do zgłoszenia zarejestrowanego wzoru wspólnotowego.

Artykuł 104

Wydział Administracji Znakami Towarowymi i Wzorami oraz Wydział Prawny

1. Wydział Administracji Znakami Towarowymi i Prawny ustanowiony art. 128 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego zmienia nazwę na Wydział Administracji Znakami Towarowymi i Wzorami oraz Wydział Prawny.

2. Dodatkowo, oprócz uprawnień nadanych na mocy rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, jest on odpowiedzialny za podejmowanie decyzji wymaganych przez niniejsze rozporządzenie, które nie należą do zakresu kompetencji eksperta lub Wydziału Unieważnień. Jest on odpowiedzialny w szczególności za decyzje dotyczące wpisów i wykreśleń z rejestru.

Artykuł 105

Wydziały Unieważnień

1. Wydział Unieważnień jest odpowiedzialny za podejmowanie decyzji dotyczących wniosków o unieważnienie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego.

2. Wydział Unieważnień składa się z trzech członków. Przynajmniej jeden z tych członków musi być prawnikiem.

Artykuł 106

Izby Odwoławcze

Dodatkowo, oprócz kompetencji przyznanych na mocy art. 131 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Izby Odwoławcze ustanowione niniejszym rozporządzeniem są odpowiedzialne za decyzje dotyczące odwołań od decyzji ekspertów, Wydziałów Unieważnień i Wydziału Administracji Znakami Towarowymi i Wzorami oraz Wydziału Prawnego, o ile decyzje te dotyczą wzorów wspólnotowych.

TYTUŁ XII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 107

Rozporządzenie wykonawcze

1. Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia przyjmuje się w rozporządzeniu wykonawczym.

2. Poza opłatami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu opłaty pobierane są zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym i rozporządzeniem dotyczącym opłat w wymienionych poniżej przypadkach:

- a) opóźnione wniesienie opłaty za rejestrację;
- b) opóźnione wniesienie opłaty za publikację;
- c) opóźniona wniesienie opłaty za odroczenie publikacji;
- d) opóźnione wniesienie opłat dodatkowych za zgłoszenia zbiorowe;
- e) wydanie kopii świadectwa rejestracji;
- f) wpis przeniesienia zarejestrowanego wzoru wspólnotowego;
- g) wpis licencji lub innego prawa w odniesieniu do zarejestrowanego wzoru wspólnotowego;
- h) wykreślenie wpisu o udzieleniu licencji lub innego prawa;
- i) wydanie wypisu z rejestru;
- j) wgląd do akt;
- k) wydanie kopii dokumentów z akt;
- l) przekazywanie informacji z akt;
- m) sprawdzenie ustalenia kosztów postępowania do zwrotu/przeglądu wyznaczonych kosztów proceduralnych do zwrotu;
- n) wydanie uwierzytelnionych kopii zgłoszenia.

3. Rozporządzenie wykonawcze i rozporządzenie dotyczące opłat przyjmuje się i zmienia zgodnie z postępowaniem ustanowionym w art. 109 ust. 2.

Artykuł 108

Regulamin procesowy Izby Odwoławczej

Regulamin procesowy Izby Odwoławczej stosuje się do odwołań rozpatrywanych przez te Izby na podstawie niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla wszelkich niezbędnych zmian lub postanowień dodatkowych przyjętych zgodnie z postępowaniem ustanowionym w art. 109 ust. 2.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 grudnia 2001 r.

Artykuł 109

Komitet

1. Komisja jest wspierana przez Komitet.
2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.
Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.
3. Komitet uchwała swój regulamin.

Artykuł 110

Przepisy przejściowe

1. Do czasu wejścia w życie, w związku z propozycją Komisji, zmian do niniejszego rozporządzenia, ochrona z tytułu wzoru wspólnotowego nie przysługuje wzorowi, który stanowi część składową produktu złożonego wykorzystywanego, w rozumieniu art. 19 ust. 1, do celów naprawy tego produktu złożonego, aby przywrócić mu jego pierwotną postać.
2. Propozycja Komisji, o której mowa w ust. 1, zostanie przedstawiona w tym samym czasie co zmiany, które proponuje Komisja w tym zakresie na podstawie art. 18 dyrektywy 98/71/WE, i uwzględni te zmiany.

Artykuł 111

Wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie sześćdziesiątego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.
2. Zgłoszenia zarejestrowanych wzorów wspólnotowych mogą być dokonywane w Urzędzie od daty ustalonej przez Zarząd na zalecenie Prezesa Urzędu.
3. Zgłoszenia zarejestrowanych wzorów wspólnotowych dokonane w terminie trzech miesięcy przed datą określoną w ust. 2 uważa się za dokonane w tej dacie.

W imieniu Rady

M. AELVOET

Przewodniczący